

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **3**
zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Plenaire Vergadering

van 7 oktober 2009

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	5
VERONTSCHULDIGINGEN	5
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	5
MOTIE VAN ORDE	
Voorstel tot spoedbehandeling	5
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	5
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over het heropstarten van het debat inzake de invoering van een wegeenvignet en de signalen ter zake van de Vlaamse Regering	6
ACTUELE VRAAG van mevrouw Lies Jans tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de verschillende aanpak van de parketten bij verkeersovertredingen geregistreerd door flitspalen en de gevolgen daarvan voor de verdeling van de middelen van het Verkeersveiligheidsfonds	7
ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de geplande verbreding van de Brusselse ring en de timing ter zake	9
ACTUELE VRAAG van mevrouw Mercedes Van Volcem tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de hervorming van de renovatiepremie	12
ACTUELE VRAAG van mevrouw Irina De Knop tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de mogelijkheid tot inplanting van een nieuwe steenkoolcentrale in het kader van de diversificatie van energiebronnen	16
ACTUELE VRAAG van de heer Johan Sauwens tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de trage procedures en de werking van de administratie, naar aanleiding van de geweigerde bouwvergunning voor een vakantiepark in het gebied De Maasvallei	20
ACTUELE VRAAG van de heer Bart Van Malderen tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de voorstellen van de federale minister van Werk Joëlle Milquet inzake een nieuw jongerenbanenplan en het overleg ter zake met de gewesten	24
ACTUELE VRAAG van de heer Hermes Sanctorum tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de recente verklaringen van de minister betreffende de manier waarop de Vlaamse Regering de reductie van broeikasgassen wil realiseren	28
ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de benoeming van provinciegouverneurs en van topambtenaren bij de Vlaamse overheid	31
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	34
INSTITUUT SAMENLEVING EN TECHNOLOGIE	
Aanwijzing van de Vlaamse volksvertegenwoordigers in de raad van bestuur	34

- VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Stefaan Sintobin en de dames Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt en Linda Vissers betreffende de houding en standpunten van de Vlaamse Regering bij de voorbereidingen voor het nieuwe Gemeenschappelijk Landbouwbeleid in het licht van de huidige crisis in de land- en tuinbouwsector
– 141 (2009-2010) – Nr. 1
Voorstel tot spoedbehandeling 34
- MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Jan Penris, Wim Wienen, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Joris Van Hauthem en Chris Janssens tot besluit van de op 22 september 2009 door de heren Jan Penris, Sven Gatz en Filip Watteeuw in commissie gehouden interpellaties tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, respectievelijk over de gevolgen van de aangekondigde sluiting van de Antwerpse Opelvestiging, over het dossier van Opel Antwerpen en over de mogelijke sluiting van Opel Antwerpen
– 125 (2009) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 37
- MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Filip Watteeuw tot besluit van de op 22 september 2009 door de heren Jan Penris, Sven Gatz en Filip Watteeuw in commissie gehouden interpellaties tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, respectievelijk over de gevolgen van de aangekondigde sluiting van de Antwerpse Opelvestiging, over het dossier van Opel Antwerpen en over de mogelijke sluiting van Opel Antwerpen
– 126 (2009) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 40
- MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Sven Gatz en de dames Fientje Moerman, Patricia Ceysens en Annick De Ridder tot besluit van de op 22 september 2009 door de heren Jan Penris, Sven Gatz en Filip Watteeuw in commissie gehouden interpellaties tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, respectievelijk over de gevolgen van de aangekondigde sluiting van de Antwerpse Opelvestiging, over het dossier van Opel Antwerpen en over de mogelijke sluiting van Opel Antwerpen
– 129 (2009) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 41
- MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Ludwig Caluwé, mevrouw Güler Turan, de heren Matthias Diependaele en Robrecht Bothuyne en de dames Mia De Vits en Liesbeth Homans tot besluit van de op 22 september 2009 door de heren Jan Penris, Sven Gatz en Filip Watteeuw in commissie gehouden interpellaties tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, respectievelijk over de gevolgen van de aangekondigde sluiting van de Antwerpse Opelvestiging, over het dossier van Opel Antwerpen en over de mogelijke sluiting van Opel Antwerpen
– 127 (2009) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 42

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Lode Vereeck tot besluit van de op 22 september 2009 door de heren Jan Penris, Sven Gatz en Filip Watteeuw in commissie gehouden interpellaties tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, respectievelijk over de gevolgen van de aangekondigde sluiting van de Antwerpse Opelvestiging, over het dossier van Opel Antwerpen en over de mogelijke sluiting van Opel Antwerpen – 128 (2009) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	42
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	43
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	46
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	46

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14.01 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldigen zijn ingekomen van de volgende leden:

Erik Arckens, Sophie De Wit, Pieter Huybrechts, Helga Stevens: gezondheidsredenen;

Marc Van de Vijver: zending;

Veerle Heeren: ambtsverplichtingen;

Cindy Franssen: familieverbindingen.

■

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

Dames en heren, de lijst met de ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St.* Vl. Parl. 2009-10, nr. 60/2)

■

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Sintobin bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de voorzitter, ik zou graag de spoedhandeling vragen van het voorstel van resolutie betreffende de houding en standpunten van de Vlaamse Regering bij de voorbereidingen voor het nieuw Gemeenschappelijk Landbouwbeleid in het licht van de huidige crisis in de land- en tuinbouwsector, dit naar aanleiding van de geplande Europese Landbouwrapport van 19 oktober aanstaande.

De voorzitter: We zullen ons daar in de loop van de vergadering over uitspreken.

Het incident is gesloten.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Collega's, actuele vraag nummer 9 van de heer Reekmans is gericht tot minister-president Peeters, maar de regering heeft na onderleg overleg besloten om die vraag te laten beantwoorden door minister Crevits. En aangezien minister Crevits de eerste twee actuele vragen zal beantwoorden en nadien nog enkele belangrijke verplichtingen heeft, stellen we voor om vraag 9 te laten aansluiten op vraag 2.

Is het parlement het daarmee eens? (*Instemming*)

■

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over het heropstarten van het debat inzake de invoering van een wegenvignet en de signalen ter zake van de Vlaamse Regering

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, er zijn zo van die steeds terugkerende thema's in dit parlement. BAM, de Scheldeverdieping en de luchthaven van Deurne – om een aantal Antwerpse dossiers te noemen – zijn er daar enkele van. Maar ook het wegenvignet is een dossier dat geregeld zal terugkomen, en dat mijns inziens ook móet terugkomen.

Ik wil u daar vandaag een vraag over stellen, mevrouw de minister, omdat het Waalse parlement er begin deze week over heeft gedebatteerd. De Waalse minister van Begroting heeft daar, op aangeven van een van zijn partijgenoten, meegedeeld dat hij de invoering van zo'n wegenvignet wel ziet zitten. En als de heer Antoine spreekt over een wegenvignet, dan heeft hij het over een papieren wegenvignet dat alle verkeersmodi mee begrijpt, niet alleen de vrachtwagens, maar ook de personenwagens.

En dan zitten wij in Vlaanderen met een probleem. Want ook in de vorige legislatuur hadden wij de ambitie om heel snel een wegenvignet in te voeren. We hebben dat toen niet kunnen doen, omdat we op een aantal problemen zijn gestuit. Een van de problemen is de bijzondere wet van 1989, die zegt dat inzake de invoering van dit soort verkeersbelastingen er een akkoord moet zijn tussen alle gewesten. Vlaanderen, Brussel en Wallonië moeten daarover dus akkoord zijn. En wij hebben het voor onszelf nog eens extra gecompliceerd gemaakt doordat we samen met de Nederlanders een wegenvignet wilden invoeren, zij het dat ons wegenvignet een hoog intellectueel wegenvignet moest zijn, een slimme kilometerheffing die alleen de vrachtwagens zou treffen.

De heer Antoine zegt nu dat hij de inkomsten van zo'n wegenvignet wel kan gebruiken. En wat dat betreft, zo heeft hij in het Waals parlement geantwoord aan zijn partijgenoot, heb ik van Vlaanderen al een aantal positieve signalen mogen ontvangen.

Mevrouw de minister, hebt u hierover positieve signalen uitgestuurd naar uw collega Antoine? Zo ja, wat waren die positieve signalen?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Penris, u spreekt over positieve signalen, maar ik kan enkel verwijzen naar het regeerakkoord. Daarin is heel duidelijk afgesproken dat er een slimme kilometerheffing moet komen voor vrachtwagens, dat we daarover gaan overleggen met de andere gewesten en dat we ook rekening gaan houden met de evoluties in Nederland.

Ik heb met minister Antoine persoonlijke contacten noch vibraties uitgewisseld. Het dossier is na de regeringsvorming nog niet op de tafel van de Vlaamse Regering beland.

De heer Jan Penris: Mevrouw de minister, ik onthoud uit uw antwoord dat u blijft vasthouden aan de slimme kilometerheffing die u wilt beperken tot het vrachtverkeer. Minister Antoine wil verdergaan. Hij wil het simpeler houden. Ik kan hem geen ongelijk geven.

Mochten we een aantal jaren geleden hebben gedaan wat de toenmalige regering zich had voorgenomen en een papieren wegenvignet hebben ingevoerd dat geen bijkomende lasten voor de eigen ingezetenen zou hebben ingehouden, maar alleen het doorgaand verkeer bijkomend zou hebben belast, dan zouden we al drie Lange Wapperbruggen hebben kunnen bouwen.

Mevrouw Annick De Ridder: Ik sluit me graag aan bij de vraag van de heer Penris. Ik heb daarover zelf een vraag om uitleg ingediend naar aanleiding van vragen die uit Brussel kwamen. Ik weet niet wat daar inmiddels mee gebeurd is. Zowel Wallonië als Brussel maken voortgang met plannen voor een wegenvignet, terwijl wij die afspraken zouden kunnen

hebben met Nederland. Wat is er nu concreet met Nederland afgesproken? We weten dat Nederland daarmee wil starten vanaf 2011. Is dat haalbaar? Zullen wij, gelet op het ontbreken van verdeelsleutels tussen Vlaanderen, Wallonië en Brussel, die datum kunnen halen en mee op de kar springen?

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Penris, ik heb naar aanleiding van uw actuele vraag de talrijke debatten daarover vanmiddag nog eens diagonaal nagelezen. U weet zeer goed dat Europa fundamentele bezwaren heeft geuit over het wegvignet.

Het regeerakkoord is vrij duidelijk: slimme kilometerheffing. Dit is ook een antwoord op de vraag van mevrouw De Ridder. We stemmen onze timing af met de andere gewesten, en we houden ook rekening met de evoluties in Nederland.

Er staat ook een passage in het regeerakkoord over de personenwagens. We zullen nagaan hoe we zo'n kilometerheffing eventueel kunnen invoeren. Het debat daarover moet nog worden gevoerd.

De heer Jan Penris: Wat Nederland betreft, zullen we op 9 oktober iets positievere signalen mogen ontvangen in een ander dossier, dat van de Westerschelde. Mochten de signalen op die datum niet positief zijn, dan zou ik durven voorstellen, voor wat het wegvignet betreft, om ons karretje minder aan dat van de Nederlanders te hangen. Hebt u mij verstaan, mevrouw de minister? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Lies Jans tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de verschillende aanpak van de parketten bij verkeersovertredingen geregistreerd door flitspalen en de gevolgen daarvan voor de verdeling van de middelen van het Verkeersveiligheidsfonds

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, deze morgen stond een opmerkelijk artikel in De Morgen. Ik ben zelf van Hasselt. Als ik van Hasselt naar Tongeren rijd over de E313 word ik pas aan 133 kilometer per uur geflitst in Tongeren, maar als ik in de andere richting rijd, dan is dat aan 126 kilometer per uur. Dat is een opmerkelijk feit en het was ook voorwerp van discussie in de federale commissievergadering waar federaal minister De Clerck vragen beantwoordde. Hij gaf aan dat de parketten inderdaad verschillende marges hanteren, zelfs verder gaan dan de tolerantie marges die zijn vastgelegd in de wetgeving.

De reden daarvoor was vooral dat politierechtbanken overbelast geraken, want blijkbaar betalen veel mensen hun boetes te laat, of gaan niet in op een minnelijke schikking, waardoor de procureurs andere marges gaan toepassen. Dit is een federale materie, maar Vlaanderen is ook betrokken. Verkeersveiligheid is een belangrijke Vlaamse materie. In de vorige legislatuur is er een werkgroep opgericht over flitspalen. Die worden betaald door Vlaanderen, dus zijn we betrokken, zeker als we weten dat sinds 2008 de wetgeving over de verdeling van de middelen van het Verkeersveiligheidsfonds gewijzigd zijn en dat naast het vaste deel op basis van de verdeling van 2007 middelen worden toegekend op basis van de bijkomende inspanningen die ieder gewest doet in het kader van verkeersveiligheid.

Mijns inziens kan er dus wel een impact zijn op de verdeling van de middelen van het Verkeersveiligheidsfonds. Mevrouw de minister, ik had dan ook graag concreet van u vernomen wat die impact kan zijn.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer de voorzitter, mevrouw Jans, ik heb natuurlijk ook gelezen wat er in de kranten staat. Het vastleggen van de parameters voor de verdeling van de

middelen van het Verkeersveiligheidsfonds is federale materie. Ook op de richtlijnen die parketten geven over de plaatsen waar wordt geflitst, en over de manier waarop en over wat de normen zijn, heeft Vlaanderen geen impact.

Wel bestaat er een taskforce flitspalen, maar de besteding van de middelen van het fonds is daar nooit een punt op de agenda. Die taskforce houdt zich eigenlijk enkel bezig met na te gaan op welke plaatsen het opportuun en nuttig is om een flitspaal te plaatsen. Daarbij wordt geen rekening gehouden met potentieel grote opbrengsten, maar wel met de vraag op welke plaats het grootste risico op verkeersonveiligheid ontstaat.

Mevrouw Lies Jans: Mevrouw de minister, het lijkt me toch nuttig daar wat overleg over te voeren met de federale minister. In het verleden was er immers al een discrepantie in de verdeling van de middelen tussen Vlaanderen en Wallonië. Dat is frappant. Nu, met die nieuwe wetgeving, is dat ook weer het geval. Het is immers natuurlijk gemakkelijk voor Wallonië om bijkomende inspanningen te doen om de verkeersveiligheid te vergroten. Tot 2007 heeft die regio niet bijster veel inspanningen gedaan. Het is dus vrij gemakkelijk om extra middelen te vergaren via dit criterium. Vlaanderen heeft daarentegen altijd een heel degelijk beleid gevoerd. Het heeft grote stappen gezet en grote investeringen gedaan. Met die nieuwe regelgeving sinds 2008 is het heel moeilijk om die bijkomende middelen terug naar Vlaanderen te halen. De inspanningen die we kunnen doen, zijn minimaal in vergelijking met wat er in Wallonië nog kan gebeuren.

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Mijnheer de voorzitter, binnen elke politiezone bestaat er een soort veiligheidsraad, die regelmatig bijeenkomt. Daarin maken de lokale overheden, de politie en de parketten afspraken. Een administratieve afhandeling is inderdaad mogelijk, binnen een bepaalde norm, maar als de mensen niet betalen, wordt dit doorverwezen naar de parketten. Als ik goed ben ingelicht, maken de parketten ter zake autonoom afspraken met de lokale politie. Aangezien er ook mensen van de federale politie zetelen in die zonale veiligheidsraad, worden die afspraken ook uitgebreid tot de autosnelwegen.

Mevrouw Jans, eigenlijk betreft uw vraag volledig federale materie. Ik raad u dan ook aan uw collega's in het federale parlement deze vraag te laten stellen aan de betrokken ministers. Dan gaat het over de minister van Binnenlandse Zaken, als het gaat over de parameters van het Verkeersveiligheidsfonds, en over de minister van Justitie, als het gaat over het beleid van de parketten ter zake.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Mijnheer de voorzitter, ik had vóór deze vraag een vraag willen stellen. Zowel uit informatie die we hebben gekregen over deze vraag als uit het antwoord van de minister blijkt heel duidelijk dat dit louter federale materie is.

Ik begrijp dus helemaal niet hoe dit op de lijst van de actuele vragen is terechtgekomen. Als ik dan hoor hoe moeilijk het voor de oppositie is om nog een interpellatie goedgekeurd te krijgen, dan vind ik dat toch wel een bijzonder vreemde manier van werken. (*Applaus bij LDD*)

De voorzitter: Mijnheer Vereeck, u maakt deel uit van het Uitgebreid Bureau, dat veertien dagen geleden zeventien interpellaties heeft goedgekeurd, waarvan zestien vanwege de oppositie.

De opbrengst van het Verkeersveiligheidsfonds is hier de voorbije vijf jaar zeer uitgebreid aan bod geweest. Ik zal nu niet ingaan op dat debat. Misschien wilt u naderhand met mij een onderhoud hebben om te weten waarom sommige vragen en interpellaties al dan niet worden goedgekeurd. Ik heb trouwens de beide leden die deze interpellatie hadden ingediend, zeer keurig te woord gestaan en de argumentatie voor het afwijzen van die interpellatie gegeven.

Mijn deur op de eerste verdieping staat echter altijd open. U bent altijd welkom wat dat betreft. Ik heb er geen enkel probleem mee met de leden te discussiëren over de vraag welke interpellaties en actuele vragen al dan niet ontvankelijk mogen worden verklaard.

U had dus geen bijkomende opmerking naar aanleiding van de vraag van mevrouw Jans?

Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mevrouw Jans, het klopt dat er de voorbije periode heel wat debatten zijn geweest over het Verkeersveiligheidsfonds, maar ik dacht dat de vraag van vandaag heel specifiek betrekking had op de manier waarop de verschillende parameters die worden gehanteerd door de parketten, een effect kunnen hebben op de verdeling van de middelen. Die link was voor mij wat onduidelijk, maar u hebt wat bijkomende informatie gegeven. Ik kan dit nog eens laten bekijken, maar eigenlijk is er een perfect tussenschot. Enerzijds is er de plaatsing van de flitspalen, en Vlaanderen beslist zelfs mee over de plaatsen waar onbemande camera's komen. Anderzijds zijn de parameters voor de verdeling van de middelen die worden gegenereerd, geen Vlaamse bevoegdheid en dus hebben wij daar niet onmiddellijk vat op.

Mevrouw Lies Jans: Mevrouw de minister, ik dank u. We weten inderdaad dat dit een federale bevoegdheid is, maar zoals u net aangaf, zijn er parameters voor de verdeling van de middelen. Het is toch raadzaam om in het kader van wat er nu aan het licht komt, van de werking van de parketten en van de beslissing die de parketten hebben genomen, eens te bekijken of er toch geen invloed is op de verdeling van de middelen. *(Applaus bij de N-VA)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de geplande verbreding van de Brusselse ring en de timing ter zake

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Crevits.

De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames ministers, collega's, we hebben het hier de voorbije periode heel veel gehad over de Lange Wapper en de fileproblematiek in Antwerpen, en in de pers lezen we vaak dat het Vlaams Parlement zou verworden tot de Antwerpse gemeenteraad.

Er zijn echter nog files in Vlaanderen, meer bepaald op de Brusselse ring. Die werd de voorbije dagen onder de aandacht gebracht door zeven moedige burgemeesters, burgemeesters van partijen die ook deel uitmaken van de meerderheid. Ze zeggen dat er versneld moet worden, omdat we op de Brusselse ring steeds meer stilstaan in het verkeer, met veel economische schade tot gevolg. Bovendien is er de doelstelling om tegen 2018 50.000 jobs te creëren in die regio. Wat de haven van Antwerpen is voor de provincie Antwerpen, dat is de luchthaven van Zaventem en haar regio absoluut voor Vlaams-Brabant.

De zeven burgemeesters hebben in een brief aan de minister-president gevraagd om de acties te versnellen, daar waar in 2004 zijn voorganger, toenmalig minister-president Leterme, bij aanvang van het START-project, hard heeft gemaakt dat de mobiliteitsproblematiek een van de eerste punten was die bij het START-project zouden worden behandeld. Buiten het feit dat er een betere ontsluiting en toegang is gekomen voor Brucargo, er enkele buslijnen bij zijn gekomen en er een ontsluiting van de spoorweg in de luchthaven is, is er met START niet veel gebeurd. Ik zal het niet hebben over de 20.000 beloofde extra jobs die er niet gekomen zijn, maar wel over de mobiliteit op zich. Het dossier waarover het gaat, zit nog steeds in de studiefase en pas ten vroegste in 2013 kan er concreet iets ondernomen worden.

Mevrouw de minister, sinds 2008, sinds het openbaar MER, is het windstil rond heel de discussie over de Brusselse ring. LDD uit zijn bezorgdheid, zeker na het gewijzigd standpunt van de Brusselse bevoegde staatssecretaris van Mobiliteit, die gereageerd heeft op de zeven burgemeesters en die eigenlijk tegen de ring is, terwijl we die ring al sinds heel lang niet rond hebben kunnen maken door het Franstalige protest in de zuidelijke Franstalige gemeenten.

Ik kom tot mijn concrete vragen. Zal de regering ingaan op het verzoek van de zeven burgemeesters om dit dossier eindelijk te versnellen, zodat we hopelijk geen Lange Wapper bis krijgen?

Hoe reageert u op het gewijzigde standpunt van de Brusselse regering?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Reekmans, u zegt dat het sinds vorig jaar windstil is rond dit dossier, maar de kennisgeving dat er een plan-MER zou worden gemaakt, werd vorig jaar op een bepaald moment openbaar gemaakt.

Er zijn in het parlement heel wat discussies geweest over die procedure. Op dit ogenblik wordt het milieueffectenrapport opgemaakt. De kennisgeving ging niet over een milieueffectenrapport dat klaar was, maar over een milieueffectenrapport dat nog moest worden opgemaakt. Maar eerst moet je kijken naar de vragen die je wilt beantwoorden. Men is ermee bezig, maar het is nog niet klaar. Wat Vlaanderen betreft, is er geen enkel signaal dat we die procedure niet met heel veel intensiteit zullen voortzetten.

Het is wel zo – en u hebt er zelf naar verwezen – dat een stukje van de ring rond Brussel – de ring is eigenlijk hoofdzakelijk eigendom van Vlaanderen – zich ook op Brussels grondgebied bevindt, waar de Brusselse reglementering moet worden toegepast.

De hele procedure wordt opgevolgd in een taskforce waarin ook Brussel is vertegenwoordigd. Op dit ogenblik – ja, er zijn uitspraken van één persoon – zijn de houding en de stemming van de taskforce duidelijk. Er zijn signalen gekomen van de burgemeesters, maar het is zo dat Vlaanderen wil dat de Brusselse ring wordt heraangelegd.

De heer Peter Reekmans: U zegt dus eigenlijk dat de verantwoordelijke Brusselse staatssecretaris voor Mobiliteit, de heer De Lille, maar wat vertelt. Wat hij de voorbije dagen heeft verteld, moeten we niet au sérieux nemen.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, het zal u niet verbazen dat ik het standpunt van de Brusselse staatssecretaris Bruno De Lille bijtreed. Ik heb dat in het verleden ook gedaan en er zijn heel goede en zelfs wetenschappelijk verantwoorde redenen voor.

Het belangrijkste argument is wel het aanzuigeffect dat wordt gecreëerd door het aanleggen van bijkomende rijvakken. Tal van studies en verkeersexperten stellen dit. U zult nu verwijzen naar het persbericht van Touring, waarin staat dat er een nieuwe studie is die dit nuanceert. In ieder geval, verkeersexperten zijn het erover eens dat dit een aanzuigeffect genereert.

Dit is een besparingsregering. Ik zou wel eens willen weten hoeveel dit project gaat kosten. Hoeveel miljarden euro zullen in dit project worden gestoken?

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer Reekmans, ik zou namens CD&V willen zeggen dat wij ons totaal distantiëren van de verklaring van de heer De Lille. Hij heeft puur in eigen naam gesproken. Trouwens, niet alleen de Vlaamse staatssecretaris maar ook het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest verzet zich al twee jaar niet alleen tegen elke uitbreiding van de luchthaven, maar ook tegen de oplossing van de verkeersproblematiek. Het is niet nieuw. Het Brusselse gewest mengt zich blijkbaar actief met de mobiliteitsproblemen in Vlaanderen.

Wij steunen wat de minister zegt en wat vroeger ook minister Peeters heeft gezegd. Het is wel ongelukkig dat er in de zomer van 2007 een soort van preonderzoek is geweest waarvan de gemeenten zelfs niet geïnformeerd waren over de draagkracht. Sindsdien is er inderdaad een taskforce. Sindsdien is er de verklaring van de burgemeesters: wij onderschrijven volledig de noodzaak – het gaat niet over verbreding, maar over de noodzaak om het doorgaand verkeer los te haken van het parallel verkeer – om de luchthaven en vooral de industrieterreinen beter bereikbaar te maken. Het is een project dat aanleiding zal geven tot kritische bemerkingen. Het is nog zeer onvolledig want de problematiek van het viaduct van Vilvoorde – als men verbreedt, komt men ook daar terecht – moet nog worden bekeken.

Het is totaal voorbarig om nu te zeggen dat de verklaring van de heer De Lille dit op de heling zet. De heer Sanctorum staat alleen met zijn standpunt.

De voorzitter: Mevrouw De Knop heeft het woord.

Mevrouw Irina De Knop: Collega's, ik wil graag van deze gelegenheid gebruik maken om te vragen of de minister ons een stand van zaken kan meegeven over die MER-procedure. U zegt dat men bezig is met de voorbereidingen. Als ik goed ben geïnformeerd, lopen er drie milieueffectenrapporten. Over twee ervan blijven we een beetje in het ongewisse. Wat is de planning? Wanneer wil de Vlaamse Regering landen? Tegen wanneer willen wij die ring aangepast zien? Ik hoor de meerderheidspartijen zeggen dat ze daarmee bezig zijn, maar ik denk dat ze onderschatten wat het belang is om op korte termijn een oplossing te hebben.

Onze fractie wil benadrukken dat niet alleen de verbreding op zich belangrijk is, ook de ontsluiting van de ring onder andere naar de brownfieldsite is belangrijk om de werkgelegenheid daar te kunnen verzekeren in de toekomst.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, het dossier sleept effectief een paar jaar aan. De heer Van Rompuy heeft er al op gewezen dat er in het verleden op zijn minst een ongelukkige communicatie is geweest. De verbetering die men van plan is aan te brengen, namelijk de scheiding van doorgaand verkeer en bestemmingsverkeer, kan men niet los zien van het feit dat de ring niet gesloten is. Wij dringen daar al jaren op aan omdat wij vinden dat de noordelijke kant van de ring niet kan blijven opdraaien voor het feit dat de Brusselse overheid weigert na te denken over het sluiten van de ring. Wat ons betreft kan men het verbeteren van de bestaande situatie niet loskoppelen van de sluiting van de ring, desnoods met een tunnel. We hebben dat ook al in het verleden voorgesteld toen het debat zoals het nu loopt over de Lange Wapper in Antwerpen nog niet aan de orde was.

Hoe zit het met de eventuele optie van het sluiten van de Brusselse ring in het zuiden? Zonder die sluiting blijven we dweilen met de kraan open.

Minister Hilde Crevits: Er zijn heel veel vragen gesteld, waardoor ik even naar mijn papier probeerde te kijken, maar de voorzitter zegt dat dat niet mag. Over de technische stand van zaken kunnen we het misschien later nog eens hebben.

Op de vragen over de kostprijs en de techniek kan ik in het kader van een actuele vraag geen antwoord op geven. De heer Van Rompuy heeft een punt. De kennisgeving omtrent het MER is in twee schuiven gebeurd. De eerste keer gebeurde dat iets te snel. Ik heb me daar toen voor geëxcuseerd. Men heeft ze ook gepubliceerd in de vakantieperiode. Nadien is de kennisgeving op een nieuwe en correcte manier gepubliceerd. Er is niet zoveel tijd mee verloren gegaan. We zijn ondertussen een aantal maanden verder. Het MER onderzoekt juist de mogelijke milieueffecten van de optimalisatie die moet gebeuren.

De heer Sanctorum zegt dat het een willekeurige verbreding is. Ik wil dat met klem tegen spreken. Dat is ook vroeger al in de commissie aan bod gekomen. Het gaat om een optimalisering van de ring. Het betekent dat men het doorgaand verkeer rechtdoor laat rijden en het verkeer dat het ongeschikt wegennet moet gebruiken, op een andere zone laat rijden. Dat

is een zeer goede evolutie voor de verkeersveiligheid. Als je de statistieken bekijkt, zie je dat heel veel ongevallen juist ontstaan door het feit dat er te veel weefbewegingen zijn. Als je dat verkeer uit elkaar haalt, creëer je een situatie die zeer goed is voor de verkeersveiligheid.

Het dossier moet de procedures doorlopen. Ik zeg u in alle oprechtheid dat ik daarover een overleg met Brussel heb gepland. Ook daar is een nieuwe regering aangetreden. Er is niet alleen een minister van Mobiliteit, maar ook een van Openbare Werken. Ik hoop dat we in de beste omstandigheden en in het belang van die Brusselse ring de komende jaren zullen kunnen samenwerken.

De heer Peter Reekmans: Mevrouw de minister, wat blijft mijn grootste bekommernis? In de Brusselse regering zitten leden die dingen vertellen die niet zijn gedekt door die regering. Na de grasmachinenorm die we hebben gekend bij de discussie over de geluidsnormen voor vliegtuigen, weten we wat ons weer te wachten staat in dit dossier. Ik houd mijn hart vast of 2010 wel haalbaar is.

We staan elke dag meer en meer stil in het verkeer.

Mijnheer Sanctorum, een van de burgemeesters die mee ondertekend heeft, is die van Macheelen, verkozen op het sp.a-Groen!-kartel. Uw partij heeft eigenlijk meegetekend, maar vertelt in Brussel iets anders. Die studie van de K.U.Leuven over het extra aantrekken van verkeer is wel degelijk wetenschappelijk onderbouwd en wij hechten er geloof aan.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Mercedes Van Volcem tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de hervorming van de renovatiepremie

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Lieten.

Mevrouw Van Volcem heeft het woord.

Mevrouw Mercedes Van Volcem: Mijnheer de voorzitter, collega's, mevrouw de minister, vorige week besliste de Vlaamse Regering tot hervorming van de renovatiepremie. Dit werd met spoedadvies doorgezonden naar de Raad van State.

In maart 2007 voerde de toenmalige minister van Wonen, Marino Keulen, de renovatiepremie in: een waar succes. Meer dan 54.000 aanvragen kwamen er binnen in anderhalf jaar tijd. Groot was dan ook mijn verbazing, mevrouw de minister, toen ik de kranten las. Er werd een karikatuur gemaakt van de succesvolle renovatiepremie en van de auteur. Er werd uitvoerig verwezen naar werken als het plaatsen van marmeren tegels, mooie oude parketten en chique douchetegels, terwijl het oorspronkelijke reglement zich daar absoluut niet toe leende.

Het succes van de renovatiepremie, mevrouw de minister, miste zijn doel niet want vooral woonkwaliteit werd voor ogen gehouden. Zo kreeg de bouwsector een impuls. Ook jonge gezinnen stelde men in staat om een huis te kopen en een kleine renovatie te doen.

Mevrouw de minister, waarom werd dergelijke tendentieuze communicatie gevoerd over een succesvolle premie die hoge ogen gooide? Ten tweede: wanneer zal de gewijzigde premie van kracht worden? Het is als het ware een 'aankondigingspremie' met gewijzigde maatregelen, maar de bevolking is daardoor volledig in de war. En ten derde vraag ik welke wijzigingen u zult doorvoeren.

De voorzitter: Collega's, even ter verduidelijking. Er mag eigenlijk slechts één vraag worden gesteld.

Ik pas enkel het reglement toe. Ik heb alle volksvertegenwoordigers een brief gestuurd. Het is vorige week op het Uitgebreid Bureau geweest. Ik hoor juist minister Crevits zeggen dat het

beter is wanneer men geen stukken gebruikt. Dat komt de vinnigheid van het debat ten goede. Artikel 82, punt 6 van het reglement zegt: “De vraagsteller en het betrokken lid van de Regering mogen niet gebruikmaken van enige tekst.” Als de fracties ervan overtuigd zijn dat het anders moet worden aangepakt, sta ik open voor suggesties.

Het reglement stelt ook heel duidelijk dat de vraagsteller één vraag stelt aan de regering bij de actuele vragen. Ik nodig iedereen uit om zich daaraan te houden, anders moet u een vraag om uitleg stellen. Mijn opmerkingen zijn positief bedoeld.

Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: De renovatiepremie is absoluut een groot succes. Wij steunen dat succes ook en daarom heeft deze regering in het licht van de toenemende aanvragen extra middelen voorzien bij de begrotingsopmaak: 24 miljoen euro extra in 2009 en 36 miljoen euro extra in 2010. Om te vermijden dat de budgettaire ontsporing verder zou gaan en om het succes en de handhaving van de premie te garanderen, zijn er maatregelen genomen om excessen te vermijden. Die excessen zijn gebaseerd op de praktijk.

De administratie heeft in 2008 ook een evaluatierapport opgemaakt. Daaruit blijkt dat er in de praktijk een gradatie bestaat in de werken die echt een structurele en bouwfysische impact hebben en de toestand van de woning fundamenteel kunnen verbeteren. Dat was de bedoeling van de renovatiepremie.

Sommige werken zijn, zoals we het in de communicatie hebben genoemd, veeleer luxueus van aard. We hebben in de communicatie twee dingen heel duidelijk gezegd. Enerzijds hebben we gezegd dat de renovatiepremie een succes is en moet behouden blijven en dat er extra middelen naartoe moeten gaan. Anderzijds kondigden wij een paar reglementaire aanpassingen aan die ervoor zullen zorgen dat we vooral zullen blijven inzetten op de structurele aanpassingen. Er is een groot verschil tussen parket leggen en een nieuw dak leggen. De overheid moet vooral inzetten op die werken die gezinnen de mogelijkheid geven om oudere huizen op te knappen en qua bouwfysische kwaliteit rijp te maken voor bewoning.

Wij hebben aangekondigd dat de lijst met de werken wordt gerationaliseerd. Alleen fundamentele ingrepen om de basiskwaliteit te verbeteren zullen in aanmerking blijven komen. Er is ook gezegd dat er per categorie van werken een maximumfactuur zal worden bepaald. Op basis daarvan zal het bedrag daarboven niet meer in aanmerking worden genomen. De inkomensgrenzen zijn dezelfde gebleven, maar we hebben wel gezegd dat we voorrang zullen verlenen aan mensen met een lager inkomen. De doelgroep die over de minste middelen beschikt, zou zeker de premie moeten kunnen krijgen.

De Vlaamse Regering heeft inderdaad spoedadvies gevraagd aan de Raad van State omdat het belangrijk is dat het reglement zo snel mogelijk kan worden aangepast, zodat er op het terrein geen chaos of slechte communicatie ontstaat. De informatie die wij hebben bekendgemaakt, hebben wij meteen ook, zo volledig mogelijk opgelijst, op de website www.vlaanderen.be geplaatst.

Het was zeker niet de bedoeling om tendentius te zijn, maar we hebben wel degelijk in de communicatie praktijkvoorbeelden gebruikt die zich effectief hebben voorgedaan.

Mevrouw Mercedes Van Volcem: Mevrouw de minister, ik lees in het oude reglement totaal niets over parketten. Je leest daar alleen dat chappe of keramische tegels eventueel kunnen worden betoelaagd, op voorwaarde dat het gaat om een gevolg van werken in de ondergrond. Ik vind het een beetje sfeerschepperij. Het is jammer in De Morgen te moeten lezen: “Renovatiepremie schrapt luxe”. Dat is totaal niet aan de orde.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de voorzitter, minister Lieten heeft al verwezen naar het succes. U kunt het natuurlijk ook omdraaien. In de vorige regering heeft de vorige minister misschien wat ondergebudgetteerd, zodat we nu inderdaad moeten bijpassen.

Mevrouw de minister, ik vond het voorbeeld van het parket ook een beetje naast de kwestie. Het staat inderdaad niet in het oude reglement. Het is wel positief dat men in die hervorming ook energiebesparende maatregelen, zoals de dakisolatiepremie, eruit haalt. Het is wellicht een gemiste kans – het kan misschien nog bekeken worden – om tot een echte integratie te komen.

Er zijn toch parallellen. Men maakt nu het onderscheid tussen de beter- en de minderverdieners. Ik doe de suggestie dat men in de toekomst, met het oog op transparantie, zou komen tot één premie waarin de diverse werken begrepen zijn.

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Mijnheer de voorzitter, collega's, het is ons zeker niet ontgaan dat het eerste voorstel met betrekking tot het woonbeleid voor enig wenkbrauwgefrons heeft gezorgd. Wij vinden dat u niet alleen de mensen die een woning wensen te renoveren en in te richten volgens de huidige, moderne normen raakt, u raakt ook de jonge mensen die een bestaande oudere woning willen kopen en op eigen ritme wensen te renoveren.

Wij denken dat u vrij slordig te werk bent gegaan bij het opstellen van uw lijst met luxeartikelen. Als u spreekt van een tweede toilet, dat zou worden uitgesloten van de renovatiepremie, dan denken wij dat u toch niet goed op de hoogte bent dat u daarmee heel wat hulpbehoevenden in de kou laat staan. U vergeet ook dat grote gezinnen wel eens nood kunnen hebben aan een tweede toilet. Het is maar een van de voorbeelden die niet thuishoren in uw lijst van luxeartikelen. Wij vragen u dan ook om uw huiswerk opnieuw te maken.

De voorzitter: Mevrouw Coppé heeft het woord.

Mevrouw Griet Coppé: Het is spijtig dat er geen overgangsbepaling is. Vanaf de verschijning in het Belgisch Staatsblad gaat de regeling betreffende de renovatiepremie in. De lokale besturen trachten hun rol zo goed mogelijk te vervullen, maar kunnen dat plots niet meer omwille van deze wet. Heel wat mensen zijn op het verkeerde been gezet. Ik deel de bezorgdheid met mevrouw Van Volcem en de vraag of er nog in een overgangsbepaling kan worden voorzien.

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: De voorbeelden van marmer- en parketvloeren en een tweede toilet hebben er niet in gezeten. Een toilet op elke verdieping past in de idee van levenslang wonen en kan ervoor zorgen dat mensen in hun woonst kunnen blijven als ze wat ouder worden.

Voorts realiseert men een besparing op kap van de werkende gezinnen. Ik pleit ervoor om het subsidiepercentage op 30 percent te houden voor iedereen. Nu is het 30 percent voor wie minder dan 25.000 euro verdient en 20 percent voor wie meer dan 25.000 euro verdient. Het zijn immers jonge gezinnen die oudere woningen kopen en opknappen met het geld van de renovatiepremie en zo hun eigendomsdroom realiseren. Dezelfde gezinnen betalen de renovatiepremie met hun belastinggeld. Zij blijven nu in de kou staan. Een alternatief zou het volgende kunnen zijn en dat heb ik al vaak gezegd in dit parlement.

We hadden ieder jaar, in 2006, 2007 en 2008 problemen om ons geld op te krijgen voor nieuwe sociale woningen. Dat had alles te maken met capaciteitsproblemen in de bouwsector. De bouwsector kan de bouw van 2500 woningen en daarbovenop 6000 renovaties aan het sociale woonpatrimonium niet onderbreken. *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe)*

Mijnheer Decaluwe, u bent eerste ondervoorzitter van dit parlement. U mag mij niet onderbreken, dat is een vorm van beleefdheid. U moet dus het voorbeeld geven.

De bouwsector kan op jaarbasis 2500 nieuwe sociale woningen en appartementen, en daarnaast 6000 renovaties aan. We zaten altijd met problemen. Geld moest worden overgedragen. Gebruik nu inderdaad deze kredieten om de renovatiepremie voort te versterken, investeer in

de economie met een verbetering van de woonkwaliteit en help jonge gezinnen financieel om hun eigendomsdroom te realiseren.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Toen de heer Keulen tijdens de vorige legislatuur nog minister was, placht hij in onze commissie altijd te zeggen dat hij een pretoriaanse wacht had. Dat was mevrouw Dominique Guns. Ik zie dat hij nu een over een nieuwe pretoriaanse garde beschikt. *(Opmerkingen van de heer Marino Keulen)*

De nieuwe wacht is sterk genoeg.

Ik voel aan dat we als parlement wat gehandicapt zijn. Het gaat over een belangrijk onderwerp en de vakminister heeft zich helaas laten verontschuldigen wegens gezondheidsredenen. Zij zal morgen evenmin in de commissie kunnen aantreden. Om humanitaire redenen hebben we de commissie dan ook opgeschort. Ik hoop dat we daarover ooit nog een grondige gedachteswisseling kunnen houden. Dit kan immers niet in het korte bestek van een actuele vraag worden besproken. Ik nodig de commissieleden en andere geïnteresseerden dan ook hartelijk uit om in mijn commissie zo snel mogelijk met de bevoegde minister over dit onderwerp te gronde te debatteren. Dit punt verdient immers een goed debat.

De voorzitter: De heer Crombez heeft het woord.

De heer John Crombez: Ik begrijp voormalig minister Keulen niet goed. Hij zegt dat de voorbije jaren zijn budget niet kon worden opgebruikt. Het gaat dan over zijn bevoegdheid waar de uitvoering achterop liep. Voorts stelt hij dat het om een besparing gaat op de kap van de gewone gezinnen. Maar de regering heeft nu eindelijk beslist om bijkomende middelen uit te trekken voor een maatregel die zeer succesvol is gebleken. De vraag is waar de besparing in zit. *(Opmerkingen van de heer Marino Keulen)*

Mijnheer Keulen, u hebt net uitgelegd dat onderbreken niet beleefd is. Waar is de besparing als wordt gekozen voor wat echt noodzakelijk is? Daar kan eventueel over worden gediscussieerd. De regering maakt de keuze om extra middelen uit te trekken om een maatregel die was ondergebudgetteerd, te laten voortbestaan op een zo breed mogelijke manier.

Open Vld heeft hier vorige week uitgelegd wat het belang is van buffers. Dit was een omgekeerde buffer. Het was een goede maatregel die veel succes kende en waarvoor te weinig middelen waren uitgetrokken. Het voortbestaan van de maatregel wordt nu gegarandeerd voor de basisbehoeften. Ik snap de reactie van de heer Keulen niet, die normaliter het dossier toch goed moet kennen. *(Applaus)*

De heer Carl Decaluwe: Ik vraag het woord voor een persoonlijk feit. Mijnheer Keulen, ik onderstreep volmondig wat de heer Crombez zegt. Vindt u het normaal dat het in deze regio gemiddeld vier jaar duurt om een sociale woning te bouwen omwille van de trage procedures? We hebben daar jaren over gedebatteerd. Vlaanderen heeft een probleem om in deze economisch moeilijke tijden op een snelle accurate manier te handelen. Zoals de heer Crombez echter zegt, gaan er steeds meer middelen naar die renovatiepremie. U, mijnheer Keulen, hebt echter nagelaten om daar voldoende middelen voor uit te trekken.

De voorzitter: Mijnheer Decaluwe, als u een persoonlijk feit inroept, dan moet u dat ook toelichten. U hebt ook de naam van voormalig minister Van Mechelen genoemd die nu ook het woord vraagt. Op die manier kunnen we nog een halfuur bezig blijven met persoonlijke feiten.

De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen: In aanwezigheid van de vorige en huidige minister-president wil ik erop wijzen dat wij in het economisch herstelplan beslist hebben om alle bouwaanvragen van sociale woonmaatschappijen in het kader van artikel 127 versneld uit te voeren. We hebben 3000 woningen versneld vergund waaronder prioritair alle sociale woningen. Als de

dossiers niet in orde zijn, kunnen er natuurlijk geen vergunningen worden afgeleverd, mijnheer Decaluwe.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Ik vind het uiteraard erg jammer dat de heer Penris me niet beschouwt als een volwaardig plaatsvervanger van minister Van den Bossche.

Het premie- en energiebeleid moeten samen worden bekeken. Ook minister Van den Bossche heeft al aangekondigd dat ze ter zake initiatieven zal nemen.

Wat de lijst van de werken betreft, is reeds op 3 juli 2008 een evaluatierapport opgesteld door de administratie. Daarin stond duidelijk dat de premie misschien wel gedeeltelijk werd aangewend voor verfraaiingswerken, wat niet de bedoeling was. Dat rapport hebt u gekregen, mijnheer Keulen. Het debat is van toen al aan de gang.

We zijn inderdaad geconfronteerd met een hoogdringendheid. De vorige minister had het succes van de premie misschien niet voldoende ingeschat waardoor de middelen te beperkt waren om het jaar vol te maken. Daarom heeft deze regering in haar begrotingscontrole voorzien in extra middelen. Het is een van de weinige posten waarop extra middelen zijn ingeschreven. Voor de rest wordt er vooral bespaard. Dat betekent ook dat deze regering voluit achter die premie staat. We moeten er wel voor zorgen dat die premie een lang leven beschoren is en dat ze niet wordt misbruikt voor maatregelen waarvoor geen overheidsgeld moet worden aangewend.

De sociale huisvesting is een en-en-verhaal: het is belangrijk om oude woningen te helpen opknappen voor gezinnen, maar ook de sociale huisvesting moet worden voortgezet. Ik ben verheugd over de algemene steun die ik hier mag ontvangen. Tijdens de volgende jaren zullen we er tijdens de begrotingsbesprekingen voor zorgen dat er voldoende middelen worden uitgetrokken voor die renovatiepremie.

Mevrouw Mercedes Van Volcem: Bij de aanpassing van een dergelijke succesvolle premie is spoed niet aangewezen. Zowel mevrouw Coppé als ikzelf zijn schepen van Huisvesting in een Vlaamse centrumstad. Ik vind dan ook dat daar overleg over nodig is.

Van een succesvolle maatregel die bedoeld is om basisvoorzieningen te subsidiëren – en dat was ook de bedoeling van de oorspronkelijke regelgeving – hoeft geen karikatuur te worden gemaakt. De communicatie die daarover is gevoerd, is absoluut onterecht en uit de bocht.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Irina De Knop tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de mogelijkheid tot inplanting van een nieuwe steenkoolcentrale in het kader van de diversificatie van energiebronnen

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Lieten.

Mevrouw De Knop heeft het woord.

Mevrouw Irina De Knop: Mijnheer de voorzitter, ik heb een spiekbriefje meegebracht. Aangezien ik heb vernomen dat u zeer streng bent, zou ik u willen vragen ook nu en dan eens naar rechts te kijken. Ik heb namelijk gemerkt dat de minister soms dankbaar gebruik maakt van haar blad.

De voorzitter: Mevrouw De Knop, minister Lieten vervangt momenteel minister Van den Bossche.

Mevrouw Irina De Knop: Mijnheer de voorzitter, eigenlijk maakte ik slechts een grapje.

Iedereen weet dat het debat over de diversificatie van de energiebronnen actueler dan ooit is. Zelf ben ik redelijk verontrust door het bericht dat we voor onze eigen stroomvoorziening in sterke mate afhankelijk zijn van de stroomimport in ons land. Dit houdt natuurlijk in dat met betrekking tot de diversificatie van de energiebronnen verschillende denksporen worden geopend. Een van die denksporen betreft de ingebruikname van bijkomende steenkoolcentrales.

Ik heb in het Vlaamse regeerakkoord gelezen dat de Vlaamse Regering absoluut de kaart van hernieuwbare energie wil trekken. Ik hoef de minister uiteraard niet te vertellen dat die hernieuwbare energie momenteel slechts 5 percent van de totale energievoorzieningen inneemt. Vandaag staat in de pers gelezen dat de Europese Commissie ons geen verlenging geeft om de normen met betrekking tot het fijn stof te bereiken. Hierdoor is dit debat nu actueler dan ooit.

Mevrouw de minister, overweegt de Vlaamse Regering daadwerkelijk in nieuwe, bijkomende steenkoolcentrales te investeren?

De voorzitter: Mevrouw De Knop, ik wil u proficiat wensen. U bent erin geslaagd om de minister op twee minuten tijd en zonder enig papier een heel duidelijke vraag te stellen. *(Applaus bij Open Vld en CD&V)*

Mevrouw Irina De Knop: Mijnheer de voorzitter, soms kunt u dan toch lief zijn. *(Gelach en applaus)*

De voorzitter: Nu ben ik helemaal van mijn melk. *(Gelach)*

Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Mevrouw De Knop, ik kan uit eigen ervaring bevestigen dat de voorzitter dikwijls heel lief kan zijn. *(Gelach)*

Energiebevoorrading en continuïteit zijn uiteraard zeer belangrijk. We moeten ons in verband hiermee op drie punten focussen.

Ten eerste vormt energiebesparing een heel goede remedie. Door energie te besparen, kunnen we ervoor zorgen dat onze bevoorrading volstaat en dat er geen onderbrekingen zullen komen.

Ten tweede is distributie zeer belangrijk. De verschillende distributiemaatschappijen hebben heel wat investeringsplannen om de distributie te vrijwaren. Indien iets misloopt, zal de distributie zonder onderbrekingen blijven lopen.

Ten derde is uiteraard ook de productie belangrijk. Dit betekent echter niet dat de productie in eigen land moet gebeuren. De distributiemaatschappijen en Elia hebben de voorbije jaren, samen met nog anderen, doelbewust in grensoverschrijdende hoogspanningsverbindinglijnen geïnvesteerd. Hierdoor is uiteindelijk een echte energiemarkt tot stand gekomen.

Belpex koopt en verkoopt dagelijks hoeveelheden energie. Dagelijks wordt gemonitord hoeveel energie er in welk land te veel of te weinig is. Dit draagt bij tot de ontwikkeling van de vrije markt. Hopelijk kunnen we op deze manier ook de prijzen naar beneden halen.

Desondanks moeten we ook naar de energieproductie kijken. Wat steenkoolcentrales betreft, wil ik erop wijzen dat hier belangrijke nadelen aan verbonden zijn.

Het spreekt vanzelf dat de bestaande steenkoolcentrales oud zijn en met een oude technologie werken. Ze moeten dringend gesloten of vervangen worden. Als we ze zouden vervangen, is de nieuwe technologie beter dan de oude, het zou er nog aan mankeren. Maar zelfs met nieuwe technologie scoort de steenkoolcentrale performant slechter op het vlak van CO₂ dan bijvoorbeeld een gascentrale. We hebben ook de doelstelling om CO₂ aanzienlijk te verminderen. Daar kunnen steenkool- en gascentrales niet aan bijdragen.

Verder gebeurt de ontginning van steenkool, waar ook ter wereld, niet echt milieuvriendelijk, en ook niet sociaal verantwoord. Het is geen propere brandstof. Steenkool moet bovendien over grote afstanden worden vervoerd. Dat levert nog een extra ecologische voetafdruk op.

Er is wel degelijk vooruitgang geboekt in de technologieën. Men schermt nu met de zogenaamde ‘carbon capture and storage technology’. Die technologie moet volgens ons nog op punt worden gesteld. Dat zal pas echt het geval zijn tegen 2025 of 2030. Op dit moment vormt het zeker geen alternatief.

Steenkoolcentrales hebben een veel lager energetisch rendement dan de alternatieven. De bouw- en milieuvergunning is geen bevoegdheid van deze regering, maar van de steden en gemeenten. Deze Vlaamse Regering trekt in haar regeerakkoord duidelijk een andere kaart. We willen inzetten op duurzame vormen van energie. We moeten zo veel mogelijk verschillende vormen van duurzame energie stimuleren. We moeten inzetten op energiebesparing en -recuperatie.

Mevrouw Irina De Knop: Ik begrijp dat deze regering geen voorstander is van nieuwe steenkoolcentrales. Klopt die conclusie?

U hebt een andere kaart getrokken, akkoord, maar professor Albrecht zegt dat hernieuwbare energie nooit kan instaan voor dat aanvullende gedeelte. Vindt deze regering het niet belangrijk om te zorgen voor voldoende diversificatie? U houdt een pleidooi voor de vrije markt, dat is heel mooi, maar we mogen niet naïef zijn.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Mevrouw de minister, ik hoor u als sp.a-minister graag pleiten voor de vrije markt en de liberalisering van de energiemarkt.

Maar ik hoor u ook enorm de nadruk leggen op de distributie. Ik vind het bijzonder jammer dat de vervanger van minister Van den Bossche nog niet is aangeduid, want ik had haar deze week een interpellatie willen stellen, net over die distributiekosten. U weet toch dat Electrabel, dat onze markt in handen heeft, in Frankrijk zelfs geen distributiekosten ontvangt, en hier via de gemengde intercommunales mee aanschuift om de opbrengsten van de distributie te ontvangen. Ik hoop dat de Vlaamse Regering eens begint met het betaalbaar maken van de energiefactuur. Ik richt me vooral tot sp.a, een sociale partij. We moeten ernaar streven dat elk stopcontact in Vlaanderen even duur wordt, en dat we niet meer die grote prijsverschillen hebben.

De voorzitter: De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Mevrouw de minister, we hebben vorig jaar in de commissie voor Energie een uitvoerig debat gevoerd over de inplanting van steenkoolgascentrales. Ik zou de vraag van toen willen herhalen. Is het niet aangewezen dat het Vlaams Energieagentschap, gelet op de impact op het milieu en het ruimtebeslag, onderzoekt waar de eventuele centrales mogelijk zijn? De plaatsen zijn beperkt. Zou het agentschap niet het best een volgorde bepalen in het soort centrales? Moeten we niet eerder de voorkeur geven aan STEG-centrales, warmtekrachtkoppeling en dan pas aan steenkoolgascentrales.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Mevrouw de minister, ik ben blij dat u absoluut geen voorstander bent van de steenkoolcentrale. Maar het is gemakkelijk om dan te zeggen dat andere niveaus daar hun zin mogen mee doen. Gaat u actie ondernemen om te vermijden dat er een nieuwe steenkoolcentrale komt? Ja of nee?

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Wat de collega van Groen! uit het antwoord van de minister afleid, heb ik niet gehoord. Ik denk dat we in alle rust ervoor moeten zorgen om van dit ene dossier geen symbooldossier te maken. Zoals de heer de Kort het al zei: we moeten dat rustig

bekijken. Als we bepaalde partijen mogen geloven is er, afgezien van aardgas, niet veel mogelijk. En dat laatste zorgt dan weer voor afhankelijkheid van een aantal onstabiele landen. We moeten toch voor een goede mix van een gevarieerde energiebevoorrading, een zo groot mogelijke onafhankelijkheid en respect voor het leefmilieu zorgen. Dat moet resulteren in een globaal plan voor Vlaanderen. Ik houd niet van symbooldossiers, want hier staat de energievoorziening van het land op het spel.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Het gaat hier niet over een kleine installatie. Deze installatie zal jaarlijks 6 miljoen ton CO₂ de lucht inblazen, of het equivalent van de uitstoot van 3 miljoen wagens. Hoe zullen we straks de burger kunnen overtuigen van de noodzaak dat hij verstandiger van zijn wagen moet gebruikmaken als we tezelfdertijd een installatie neerpoten die zo veel CO₂ uitstoot?

Naast de CO₂-uitstoot zorgt zo'n steenkoolcentrale per afgeleverd kilowattuur voor een veel hogere uitstoot van stikstofdioxide en fijn stof, ook in vergelijking met de moderne centrales op gas. Dat gebeurt dan op het moment dat we de luchtkwaliteitsnormen die Europa ons oplegt niet halen en er boetes dreigen als de overschrijding van de normen aanhoudt. De mensen van E.ON zeggen dat hun installatie wel 'capture ready' is. Ze zeggen dat ze in de toekomst die uitstoot kunnen opvangen. Maar de omgeving is niet 'storage ready'. Nergens in het Antwerpse kunnen we die CO₂ onder de grond stoppen. Zelfs als ooit die schonekolentechnologie beschikbaar wordt, dan nog is Antwerpen geen geschikte plaats om die daar toe te passen. Mijn garage is wel 'Ferrari ready', maar daarom kan die wagen er nog niet in.

Ik raad de Vlaamse Regering dus aan om de schaarse bruikbare milieuruimte niet door één project te laten opsouperen. Dat is ook de reden waarom gisteren de raad van bestuur van het Antwerpse Havenbedrijf een ongunstig advies heeft verleend in de procedure voor de toekenning van de stedenbouwkundige vergunning. Laten we die lijn aanhouden en de schaarse bruikbare milieuruimte aanwenden voor installaties die ook op milieuvlak een toegevoegde waarde opleveren en de rest van de industrie niet verplichten om heel dure reductiemaatregelen te nemen om de uitstoot van zo'n steenkoolcentrale te compenseren en zo alsnog aan de normen te voldoen.

Minister Ingrid Lieten: Voor wie er zou aan twijfelen: de sp.a is altijd een voorstander van de gecorrigeerde vrije markt geweest, op voorwaarde dat dit ten voordele van de consument is. Wat Electrabel betreft, kunnen we daarover inderdaad vragen stellen. Ik wil me hier richten tot de Open Vld, want die partij is in de federale regering ongetwijfeld aan zet om in dit verband een aantal corrigerende maatregelen door te voeren. *(Opmerkingen van de heer Bart Tommelein)*

Wat de centrales betreft, denk ik dat het belangrijk is dat we onze eigen bevoegdheden uitoefenen. Ik zal in elk geval geen uitspraken doen over gemeentelijke bevoegdheden. De bouwen milieuvergunningen worden door de gemeente behandeld. De Vlaamse Regering heeft er wel duidelijk voor gekozen om in te zetten op energierecuperatie, energiebesparing en duurzame energieopwekking. We zullen er werk van maken.

Mevrouw Irina De Knop: Ik ben een nieuweling in dit parlement, maar ik vind het heel grappig dat hier meer over de federale regering en de steden en gemeenten wordt gepraat dan over het Vlaams Parlement zelf. Maar dat ligt misschien aan mij.

Ten gronde weet ik niet hoe ik hier de tussenkomsten moet interpreteren. Het is me nog altijd niet duidelijk of de regering voor of tegen een nieuwe steenkoolcentrale is. Ik kan alleen maar dat besluiten. *(Applaus bij de Open Vld)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Johan Sauwens tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de trage procedures en de werking van de administratie, naar aanleiding van de geweigerde bouwvergunning voor een vakantiepark in het gebied De Maasvallei

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Mijnheer de voorzitter, dames en heren minister, collega's, ik had maandag een samenkomst met een twintigtal Limburgse burgemeesters, en ik kan u zeggen dat u er geen weet van hebt hoe groot het ongenoegen aan de basis is over de bestaande Vlaamse regelgeving, en vooral over de wijze waarop een aantal Vlaamse ambtenaren menen die te moeten toepassen. Dat leidt tot ergernis van heel veel lokale bestuurders, die krampachtig zoeken naar oplossingen om opportuniteiten die zich voordoen en waar uiteindelijk niemand tegen is, te kunnen laten goedkeuren.

De aanleiding van deze actuele vraag, mijnheer de minister, is uw beslissing om een weigering van de stedenbouwkundige vergunning uit te spreken voor de bouw van een vakantiepark – of althans de eerste aanzet daartoe in de vorm van een hotel – op de oude mijnterreinen van Eisden-Lanklaar, waar men mijn groeven en een oude mijnterril gedeeltelijk zou ombouwen tot een groot vakantiepark. In een eerste fase was er sprake van een investering van 220 miljoen euro van een buitenlandse investeerder. De gemeente Dilsen-Stokkem heeft de bouwvergunning afgeleverd. De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar is ertegen in beroep gegaan, maar de bestendige deputatie heeft dat beroep afgewezen, waardoor de vergunning overeind bleef. Maar uiteindelijk hebt u, wellicht op advies van uw administratie, gezegd dat dit project niet kon doorgaan. Dat is echt bijzonder jammer.

Elke burgemeester en elke schepen van Ruimtelijke Ordening kan zo tientallen voorbeelden uit z'n eigen gemeente geven, waarbij honderden miljoenen euro's aan investeringen vandaag niet kunnen doorgaan door de traagheid die in de RUP's en de MER's zit. Wij willen meehelpen om dat samen met u te verbeteren. Maar tegelijkertijd wijzen we ook op de attitude van onze eigen administratie om niet oplossingsgericht te werken.

Kunt u in hemelsnaam niet, op een ogenblik dat de economische noodzaak ons daartoe dwingt, sneller beslissingen nemen? In dit concrete dossier was er een algemene consensus. De provincie bereidt een RUP voor in functie van de vereiste juridische basis. Ik zal niet te technisch worden, want het is juridisch geen eenvoudig dossier. Maar u had mijns inziens wel de ruimte om die vergunning overeind te laten staan.

Het is een zaak van algemeen belang: willen we Vlaanderen erop vooruit laten gaan, dan zullen we heel snel de beslissingsprocedures moeten inkorten en onze administratie mee helpen laten zoeken naar die ene oplossing op honderd die de mogelijkheid biedt om zaken waar niemand tegen is, te kunnen realiseren. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Sauwens, ik onderschrijf de noodzaak aan snellere procedures en dergelijke meer. Ik zal dat ook in mijn beleidsnota naar voren brengen, en we zullen daar, zoals u zelf zegt, samen kunnen aan werken.

Wat het concrete dossier in Dilsen betreft, kan ik u zeggen dat we het hier hebben over een vakantiepark dat zou worden geplaatst op industriegrond. U weet dat recreatie niet mogelijk is op industriegrond, tenzij ze echt gericht is op die industrie. De indieners van de bouwvergunning hebben het ook zo proberen te laten uitschijnen, maar zij hadden eigenlijk de grond gekocht en de vergunningsaanvraag ingediend op de vorige bestemming, die in 2007 door de Raad van State is tenietgedaan, namelijk de bestemming van recreatie die er tevoren was.

Ik had zagezegd de beslissing van de deputatie kunnen laten passeren, maar dan zit je op juridisch drijfzand en kan om het even wie aanvechten dat er een recreatieproject op industrieterrein zou komen. Mijn ambtenaren en ikzelf hadden heel graag gehad dat we een

dergelijk belangrijk project, met heel wat werkgelegenheid, konden realiseren. Maar dat was nu niet mogelijk.

Maar het is ook mijn taak om samen met de ambtenaren naar een oplossing te zoeken. De nieuwe codex Ruimtelijke Ordening, die sinds 1 september van kracht is, biedt daar een mogelijkheid. Specifiek voor wijzigingen van het gewestplan die om procedurele redenen vernietigd zijn door de Raad van State, zou het mogelijk zijn om via een eenvoudigere procedure de wijziging van het gewestplan toch opnieuw te realiseren. Die eenvoudigere procedure is een melding aan of een vaststelling door de Vlaamse Regering. Daarna moet dat ter bekrachtiging naar het Vlaams Parlement komen.

Voor dit en andere projecten waar om procedurele redenen een wijziging van het gewestplan teniet is gedaan door de Raad van State, zal ik de procedure die mij geboden wordt door de nieuwe codex, gebruiken om dit probleem hopelijk snel op te lossen.

De heer Johan Sauwens: Ik dank de minister voor zijn bereidheid om aan snellere procedures te werken, en ook voor zijn antwoord over dit specifieke dossier. Hopelijk zal het tot een oplossing komen. Het is een belangrijke investering omdat vooral de mijnstreek in deze periode van laagconjunctuur bijzonder wordt getroffen door een stijging met meer dan 30 procent werkloosheid. Het zou goed zijn om op korte termijn een perspectief te geven.

Mijnheer de minister, is het niet mogelijk dat u de topambtenaren van uw administratie en de afdelingshoofden in de provincies samenbrengt, om hun de ruimte te bieden die u politiek wilt afdekken? U bent politiek verantwoordelijk, u mag discretionaire beslissingen nemen. Wij kunnen u daarover ondervragen zoals we vandaag ook doen. In Vlaanderen bestaat er een draagvlak om op een correcte manier ruimte en snelheid te geven aan belangrijke beslissingen die onze economie en tewerkstelling ten goede komen.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Ik heb deze discussie met aandacht gevolgd. Het valt op dat mensen die jarenlang deel hebben uitgemaakt van het beleid, aanklagen dat dat beleid niet functioneert eenmaal ze aan de andere kant van de zaal zitten. Uiteindelijk komen we daarmee bij een fundamenteel pijnpunt van Vlaanderen terecht. Dat is dat de complexiteit van de Vlaamse regelgeving moordend is voor ondernemend Vlaanderen op alle vlakken. Daarvoor zijn het parlement en de opeenvolgende Vlaamse Regeringen verantwoordelijk. Dat geldt eveneens voor Ruimtelijke Ordening.

De heer Sauwens doet een oproep om de wetgeving van dit parlement en de vorige regering te omzeilen door het discretionair tussenkomen van de minister. Dit kan niet. We zeggen altijd: wat we als Vlaming doen, doen we beter, zeker dan de federale en de Franstalige overheden. Laten we dan ook de daad bij het woord voegen en voor een vereenvoudiging van de regelgeving zorgen, en niet eens te meer loodgieter spelen en de wetgeving omzeilen via allerlei politieke tussenkomsten, maar de zaken transparanter en eenvoudiger maken. Dat is de uitdaging die minister Muylers moet opnemen. Dat is de handschoen die hij moet opnemen om dit te realiseren. We zullen heel nauwlettend in de gaten houden of hij daartoe in staat is.

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: Mijnheer de minister, uw antwoord op deze vraag verwondert mij ten zeerste. Het project ligt op het grondgebied Dilsen-Stokkem, en dat ligt me zeer nauw aan het hart. Uw antwoord geeft me de indruk dat u het dossier, dat u hebt geschorst, niet volledig kent. De aanvraag was niet voor een vakantiepark, de aanvraag was voor een kmo-ondersteunend hotel, waarvan u zegt dat het niet kan op industriegebied maar wel in verblijfsrecreatie. U weet dat de voorbeelden legio zijn van een kmo-ondersteunend hotel op industriegebied.

U hebt in de pers uw mond vol van snellere procedures. Projecten met een groot maatschappelijk draagvlak mogen niet zonder meer door één individu worden tegengehouden. Ik verwijst naar het artikel in De Standaard, waarin u wordt geciteerd. In deze zaak kan ik alleen concluderen dat één individu het hele project heeft tegengehouden, en dat bent u zelf, mijnheer de minister.

Het stadsbestuur heeft een gunstig advies verleend en een bouwvergunning afgegeven. Stedenbouw gaat daartegen in beroep, de bestendige deputatie zal na een volledig onderzoek en een juridische doorlichting ook tot de conclusie komen dat het allemaal vergund kon worden. Stedenbouw gaat dan opnieuw in beroep, en dan was u bij machte om al dan niet te schorsen. Had u niet geschorst, dan was er vandaag een investeringsproject van om en bij de 220 miljoen euro en tewerkstelling voor ruim 500 tot 600 mensen.

Mijnheer de minister, u verwijst naar artikel 7.4 van de codex Ruimtelijke Ordening, waardoor er snel een besluit zou kunnen komen. Uw administratie weet het klaarblijkelijk niet, want we hebben de vraag gesteld of er, vooraleer een beslissing kan worden genomen in het kader van artikel 7.4 van de codex, een MER en een GRUP moet worden opgemaakt. Uw kabinet zelf wist het niet.

Het enige positieve dat ik in heel dit dossier heb gehoord, was uw slotzin op TV Limburg vorige week donderdag: “Ik betreur mijn beslissing.” Ik zou graag willen horen wat u nu concreet voorstelt voor een snelle oplossing voor dit belangrijke project, in een regio die momenteel een werkloosheidscijfer van 10,8 procent heeft. (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Mijnheer de minister, op een vraag om uitleg aan minister Crevits over het sneller doorlopen van de planprocessen, zowel voor grote infrastructuurwerken als voor investeringsprojecten, heeft de minister geantwoord dat in juni van dit jaar de vergelijkende studie van het Departement Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu bekend zou worden gemaakt. Het departement zou daarin al een vergelijking maken met gelijkaardige regio's in de ons omringende landen waar men de problemen in kaart zou hebben gebracht. Die studie zou in juni klaar zijn. Ik hoop dat die studie daadwerkelijk klaar is. Kunt u de resultaten daarvan dan ook voort kenbaar maken? Misschien kan dat bij de bespreking van de beleidsnota.

De voorzitter: De heer Vanvelthoven heeft het woord.

De heer Peter Vanvelthoven: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik wil een ander aspect aankaarten. U bent natuurlijk ook minister van Werk. Banen stonden centraal in het regeerakkoord. Het gebeurt niet vaak dat buitenlandse investeerders nog dergelijke investeringen willen doen in ons land. Een tewerkstelling van 500 à 600 mensen is gigantisch. Het gebeurt zelden dat we een dergelijk bedrijf kunnen binnenhalen. Als ik het goed begrijp al vijf jaar is dat bedrijf bezig met het organiseren van dat maatschappelijk draagvlak. In die tijd heeft het iedereen achter dat project gekregen. Ik heb geen enkele tegenstem gehoord. Na die vijf jaar stellen we vast dat uw administratie u eigenlijk leidt naar een beslissing die ingaat tegen dat maatschappelijk draagvlak, terwijl juristen me zeggen dat de mogelijkheid om toch ja te zeggen tegen dat project er toch was. Dat is echter een juridische discussie. U verklaart vandaag tot een snelle oplossing te willen komen. Dan rijst de vraag waarom de voorbije vijf jaar die administratie niet heeft meegeholpen aan die oplossing, zodat we u hier vandaag niet over hadden moeten ondervragen. Dit is ongelooflijk jammer, voor het project op zich, maar vooral ook omdat we aan het buitenland het signaal geven dat, na vijf jaar hard werken door de investeerder, het project hier wordt begraven. Het enige dat ik nog concreet van u wil weten, is: binnen welke termijn denkt u dat project nu groen licht te kunnen geven?

De voorzitter: De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen: Mijnheer de voorzitter, voor elke minister van Ruimtelijke Ordening is het een gesel als de rechtsbasis van een bouwvergunning onderuit wordt gehaald,

wanneer een gewestplan dus wordt vernietigd. Het Deurganckdok is daar het meest sprekende bewijs van. Anderzijds is er toch nogal wat creativiteit mogelijk. De minister heeft dat ook bewezen met zijn ministerieel besluit met betrekking tot de Lotto Arena, bij het Sportpaleis in Antwerpen. Ik vond zijn motivatie nogal vreemd, maar hij heeft toen wel beslist om de Lotto Arena een bijkomende vergunning te geven.

Ook hier had men perfect twee procedures kunnen volgen, namelijk vergunnen en ondertussen planologisch bijsturen. Mijnheer Sabbe, of u dat nu graag hebt of niet, de wettelijke of decretale procedures moeten worden gevolgd. Voor mij mogen ze vanzelfsprekend eenvoudiger, maar ze moeten nog wettelijk zijn.

Mijnheer Vanvelthoven, nog één opmerking: planningsinitiatieven op het vlak van toerisme komen de provincie toe.

Minister Philippe Muylers: Uiteraard moet ik de wettelijke bepalingen volgen. De uitvoering zoals voorgesteld door de bestendige deputatie, bleef op los zand berusten. Iedereen had in beroep kunnen gaan of had naar de Raad van State kunnen trekken. Zelfs als men het hotel aan het bouwen was, had men in een situatie kunnen belanden waarin de werken zouden worden geschorst of stilgelegd. Ook voor de investeerders is dat een onzekerheid, waarmee ze dan op dat ogenblik moesten omgaan. Dat lijkt me geen goede procedure.

Een tweede punt is de vraag die werd gesteld over de topambtenaren. Ik wil heel graag samen met hen een filosofie ontwikkelen. Ik zal heel sterk met alle topambtenaren werken, maar binnen de wettelijke bepalingen. Waar nodig moeten we hier snel de wetgeving wijzigen en ik meen dat er nood aan is om sneller te kunnen werken.

U vraagt naar de timing. We zijn op dit ogenblik de lijst aan het maken van de gevallen waarvoor een gewestplanwijziging om procedurele redenen werd afgekeurd door de Raad van State. Vanaf het moment dat ze klaar is, zullen we de lijst gezamenlijk zo snel mogelijk voorleggen aan het parlement. Ik hoop dat dat nog kan voor het einde van het jaar. In elk geval komen we ermee terug.

Ik heb met de investeerders gesproken en ik hoop dat ik hen in voldoende mate een hart onder de riem heb kunnen steken om te kunnen doen wat we willen doen: de investering en de werkgelegenheid realiseren zodat die mensen aan het werk kunnen gaan.

Ik heb gezegd dat het me spijt, omdat het jammer is dat investeringen volgens de wetgeving zoals ik die heb begrepen, niet mogelijk zijn op dit moment. Ik ben uitgegaan van de juridische adviezen die ik op diverse plaatsen heb ingewonnen. Uiteindelijk moet de investeerder ook een rechtsgrond hebben om iets te kunnen doen.

De heer Johan Sauwens: Mijnheer de minister, ik dank u nogmaals, en natuurlijk ook de collega's die het woord hebben genomen. Er is natuurlijk de vaststelling dat de kabinetten gehalveerd zijn, wat betekent dat u minder medewerkers hebt dan uw voorgangers. Op de kabinetten werd vroeger nogal wat gecorrigeerd en dat was daarom niet fout, dat was geen wetsontduiking, maar de mogelijkheden om een juridische oplossing te kunnen bieden, werden gezocht in overleg. Dat valt nu weg. Dat betekent dat u moet proberen om uw ambtenaren diets te maken, in de echte zin van het woord, wat hier in het parlement leeft, want wij vertegenwoordigen voor een stuk het draagvlak bij de bevolking.

Mijnheer Sabbe, wij pleiten niet voor onwettelijkheid. U bent ook een sportliefhebber en u kent de verhalen over de scheidsrechters die op de voetbalpleinen de match kapot fluiten, terwijl men in Groot-Brittannië het spel laat doorgaan zolang er balvoordeel is. Daar pleiten wij ook voor, want we hebben het gevoel dat er nu enorm veel scheidsrechters rondlopen in onze Vlaamse administratie, die niets liever doen dan een gele of een rode kaart trekken. Wij vragen alleen maar om het spel in hemelsnaam te laten doorlopen ten dienste van de bevolking. *(Applaus bij CD&V)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Van Malderen tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de voorstellen van de federale minister van Werk Joëlle Milquet inzake een nieuw jongerenbanenplan en het overleg ter zake met de gewesten

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik heb een paar cijfers. Van de 214.000 werklozen die Vlaanderen vandaag telt, zijn er 53.000 jonger dan 25 jaar. Dat is op zich al een heel dramatisch cijfer, zeker als we ook de evolutie bekijken. In het algemeen kennen we een stijging van de jongerenwerkloosheid met 30 procent, maar als we ons toespitsen op de jonge mannen onder 25 jaar, is er een stijging met niet minder dan 40 procent. Dat is zeker dramatisch te noemen. We kunnen in deze omstandigheden niet anders dan roepen dat alle hens aan dek nodig zijn om deze mensen zo snel mogelijk opnieuw aan een job te helpen. De cijfers zullen waarschijnlijk zelfs nog iets slechter zijn, want we stellen vast dat nogal wat mensen de instap op de arbeidsmarkt uitstellen en langer naar school gaan om zo de werkloosheid te vermijden.

Het was dan ook niet vanuit een negatief vooroordeel dat ik keek naar de voorstellen die de federale minister van Werk deed om nog maar eens een nieuw actieplan inzake jeugdwerkloosheid te lanceren. Als ik het echter in detail bekeek, kwamen er toch wel een aantal vragen aan de oppervlakte, die ik aan u en aan dit parlement zou willen voorleggen. Ten eerste, hoe de federale minister van Werk die maatregelen op federaal niveau, denkt te financieren. Dat lijkt me in deze tijden geen evidentie. Ten tweede vraag ik me af of we die schaarse middelen dan ook efficiënt zullen kunnen inzetten. Men heeft het over actieplannen inzake jeugdwerkloosheid en over een lastenvermindering die lineair is en waarbij er niet echt een verband is met het loon. Ik vraag me af of daar niet heel veel deadweight tussen zal zitten.

Welke definitie van knelpuntberoepen hanteert men? Ik weet dat niet.

Een laatste vraag – het is eigenlijk de hamvraag – is wat de relatie is met de bestaande banenplannen waarvoor wij in dit parlement een aantal maanden geleden een belangenconflict met de federale regering hebben ingeroepen. Dat was om ervoor te zorgen dat de afschaffing van banenplannen die essentieel zijn om een Vlaams tewerkstellingsbeleid te voeren, zou worden tegengehouden. Men heeft in dit parlement ingezien dat een dergelijke afschaffing nefast zou zijn voor iedere Vlaamse tewerkstellingpolitiek.

Elk van de vragen die ik stel, hebben een rechtstreekse invloed op het Vlaams arbeidsmarktbeleid – wat uw bevoegdheid is – ook op die 53.000 Vlaamse jongeren die vandaag om een job verlegen zitten.

Is er overleg geweest met de federale minister van Werk? Zo niet, is er overleg gepland? Wat zal het standpunt zijn van het Vlaamse Gewest wanneer u met deze voorstellen zult worden geconfronteerd?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, er is één keer vanuit het kabinet van mevrouw Milquet een vraag geweest aan mijn kabinetsmedewerkers voor een overleg met een heel algemene en ruime agenda. Wij zijn daarnaartoe geweest. Daar is dit onder meer aan bod gekomen, weliswaar in vrij algemene termen.

Een tweede keer ben ik als minister uitgenodigd door mevrouw Milquet, dit echter zonder duidelijke agenda en zonder enig document. Ik heb gevraagd en ben blijven vragen naar die documenten. Ik heb gezegd dat ik eigenlijk pas aan een vergadering wens deel te nemen als

we weten waarover de vergadering juist gaat en wat de inhoud van die vergadering zal zijn. Bovendien was deze vergadering vorige woensdagnamiddag gepland. Zoals u weet, ben ik dan geacht aanwezig te zijn in het Vlaams Parlement, waaraan ik dan uiteraard ook de voorkeur heb gegeven. Ik ben nochtans blijven vragen naar de documenten waarvan ik verwachtte dat ze reeds bestonden.

Wij hebben die documenten op maandag 5 oktober gekregen. Dat is dus na de publicaties in de kranten van een aantal voorstellen die ze formuleert en die ook u blijkbaar hebt gelezen. Ik heb de documenten nu gekregen en kunnen bekijken. Sinds de publicaties in de krant, vragen wij een onderhoud en een gesprek met mevrouw Milquet. Dit heeft nog niet plaatsgevonden.

Ik wil eerst even ingaan op de jeugdwerkloosheid. De jeugdwerkloosheid in Vlaanderen bedraagt 10,5 procent. Dit is uiteraard te veel, maar minder dan in Wallonië en Brussel en ook minder dan het Europese gemiddelde van 16 procent. Zeggen dat we daarom niets moeten doen aan de jeugdwerkloosheid, is verkeerd. Maar wij blijven volledig inzetten op het jeugdbanenplan dat door mijn voorganger is opgezet. Ik denk dat de snelle opvolging van jongeren en de mensen een kans geven op individuele opleiding en begeleiding, de juiste weg is. We willen die weg dan ook verder bewandelen.

Als u vraagt naar de inzet van middelen, dan kiezen we er in Vlaanderen voor om nog meer geld te spenderen aan opleiding, vorming en begeleiding van nieuwe werklozen. Daarvoor zijn ook al beslissingen genomen in de raad van bestuur van de VDAB. Dat heb ik vorige week toegelicht.

Het is natuurlijk niet aan mij om te beoordelen wat mevrouw Milquet wil voorstellen. Wat ik in ieder geval weet, is dat het dure maatregelen zijn. Ik weet niet waar zij het geld gaat halen.

Als ik op korte termijn geen reactie krijg van mevrouw Milquet, kan ik eventueel een ministerieel overleg samenroepen. Ik ga ervan uit dat de maatregelen nog niet besproken zijn op federaal niveau. Ik wil in ieder geval met mevrouw Milquet overleggen over de visie en het beleid dat we in Vlaanderen voeren voor activering, vorming, opleiding, 50-plussers en jongeren. Dat is mijn bedoeling. Met de huidige voorstellen is er een kans dat onze beleidsvisie doorkruist wordt door maatregelen die niet zinvol zijn.

Laat mij daar een voorbeeld van geven, namelijk de premie voor knelpuntberoepen. Er zijn in het verleden in Vlaanderen premies geweest voor mensen die een opleiding in een knelpuntberoep volgden. Wij hebben gezien dat dat geen goede maatregel is, dat die veel te veel dood gewicht met zich meesleurde en dat je beter effectief kunt inzetten op meer opleidingen. Wat zie ik in de voorstellen, die nog slechts voorstellen zijn? Minister Milquet lanceert een dergelijk voorstel.

De heer Bart Van Malderen: Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik trek er twee snelle conclusies uit. Ten eerste getuigt het niet van veel beleefdheid en respect voor de bevoegdheidsverdelingen in dit land als men zonder enig overleg voorstellen lanceert. *(Opmerkingen van mevrouw Marijke Dillen)*

Dat is een constante, ik kom daartoe.

Het getuigt ook van bijzonder weinig respect voor degenen die vandaag zitten te wachten op een job, om niet één ballon op te laten maar een vloot warmeluchtballonnen de lucht in te sturen – het lijkt wel de markt van Sint-Niklaas in de zomer – zonder dat daar heel concrete maatregelen aan vasthangen of zonder dat er een budget voor is.

Maar het gaat verder. In de nota waar u het over hebt, is er ook sprake van ingrijpen in de regelgeving in verband met interim voor lokale besturen, is er sprake van een hoop halve en hele maatregelen om de Sociale Maribel uit te breiden naar gemeenschapsbevoegdheden, het onderwijs en dergelijke. Dat zijn allemaal zaken die deel uitmaken van uw bevoegdheidspakket, van het pakket van dit parlement. Ik dring erop aan dat u effectief het initiatief neemt om

een interministeriële conferentie samen te roepen en de bezorgdheid van dit parlement, althans van mij en mijn fractie, op de agenda te plaatsen.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mijnheer de voorzitter, het antwoord van de minister is heel duidelijk. Hij vraagt om een overleg. Ik denk dat dat inderdaad noodzakelijk is. Werkloosheid houdt ieder van ons wakker. Het is goed om kort op de bal te spelen.

We kunnen in de kranten lezen dat er een interferentiegevaar is met de bevoegdheden van Vlaanderen. We moeten goed opletten dat het niet gebeurt. We voelen allemaal aan dat begeleiding, opleiding en competentieontwikkeling heel belangrijk zijn, zeker in de toekomst. We hebben spijtig genoeg de voorbije dagen gelezen dat het aantal tijdelijk werklozen dat gebruik maakt van de onderbreking en om een cursus of een opleiding te volgen, heel marginaal is. Dat is een gemiste kans. Vlaanderen moet daar volop op inzetten en er zeker op letten dat dat op een efficiënte manier gebeurt.

Mijnheer de minister, er staat duidelijk in het regeerakkoord dat er een werkgelegenheidsplan komt op korte termijn. Wat is de timing daarvan? Ik denk dat we nog een veel sterker dossier hebben als we naar het federale niveau gaan wanneer we onze eigen visie, concreet vertaald in maatregelen, klaar hebben liggen. Dan hebben we een ijzersterk dossier.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Mijnheer de voorzitter, ik denk dat we het er allemaal over eens zijn dat we de dramatische gevolgen van de crisis op de jeugdwerkloosheid niet zomaar aan de kant mogen laten liggen. Het is duidelijk dat minister Milquet, in opvolging van minister Onkelinx, niets anders doet dan een federaal beleid voeren voor een typisch Waals probleem. Het mooiste bewijs daarvan werd al aangehaald door de minister: het feit dat het probleem van de werkloosheid bij vijftigplussers nauwelijks in het plan voorkomt. In het kader van de budgettaire problemen van de federale overheid is het helemaal de vraag hoe men dat gaat doen en waarom men dat doet. Ik zou van de minister bevestigd willen horen of de consensus die er in Vlaanderen al is over het voeren van een eigen doelgroepenbeleid, niet in het gedrang komt door de plannen van minister Milquet.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Mijnheer de minister, ik wil het recente verleden naar voren brengen. Vanuit Voka weet u toch dat het beste voor de ondernemingen een lineaire, gelijkmatige verlaging van de sociale lasten op arbeid is. We weten allemaal dat wanneer we voor de ene doelgroep iets doen, de andere doelgroep daar dan weer onder lijdt. Een zeer tot de verbeelding sprekend voorbeeld was Daikin in Oostende. Op een bepaald ogenblik was het vooral opportuun om vijftigplussers tewerk te stellen en werden jonge mensen afgedankt om vijftigplussers aan te werven omwille van de subsidiëring van die leeftijdscategorie.

Is het niet uw taak, zeker vanuit de inzichten die u in het bedrijfsleven hebt, om er eerder voor te zorgen dat Vlaanderen een bijdrage levert in die lineaire kostenverlaging, wat met minder administratieve opvolging gepaard gaat? Dat zou u kunnen doen in plaats van uw mogelijkheden te koppelen aan banenplannen, die in vele gevallen aan het doel voorbijgaan en aan cliëntelisme doen van bepaalde groepen ten opzichte van anderen. Ik denk dat een ondernemend Vlaanderen in die richting veel meer hulp en steun zou kunnen bieden dan de richting die hier wordt aangekaart.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Mijnheer de minister, het zou goed zijn dat u de zaken zelf in handen neemt en ervoor zorgt dat er een interministeriële conferentie komt, niet enkel om nog eens op te frissen waar de bevoegdheden liggen, maar ook en vooral om iets te doen aan die werkloosheid. U hebt een cijfer gebruikt, namelijk 10,5 procent. En dat is beter dan Wallonië en Brussel. Maar u weet zeer goed dat één cijfer niet alles zegt. In sommige steden is de

jeugdwerkloosheid veel erger en is 10,5 percent iets dat men zou willen nastreven. Ook ik zou graag weten wanneer uw werkgelegenheidsplan er aankomt.

Minister Philippe Muylers: Ik heb goed begrepen dat de mensen die zijn tussengekomen er allemaal achter staan om een interministeriële conferentie samen te roepen en dat zal ik dan ook doen, ook om de visie van het parlement mee te delen aan mevrouw Milquet, maar vooral om ervoor te zorgen dat de werklozen op de beste manier diensten vanuit de overheid aangeboden krijgen.

Wat betreft tijdelijk werklozen en de gemiste kansen voor opleiding, heeft de VDAB een maatregel genomen zodat tijdelijke werklozen ook gratis de opleidingen kunnen volgen. Men gaat er relatief weinig op in. Met de automobielsector hebben we een overleg gehad waarbij werd gevraagd dat de VDAB meer in modules zou werken zodat iemand even een opleiding kan volgen, opnieuw aan het werk kan gaan en daarna misschien nog een opleiding volgen die erop voortbouwt. We bekijken dat samen met de vakbonden en de VDAB, niet alleen voor de automobielsector.

Minister Lieten, de minister-president en ik hebben begin september al de sociale partners in Vlaanderen gezien. We hebben hen gevraagd een analyse te maken en voorstellen te formuleren voor een werkgelegenheidsakkoord. Onze bedoeling is in elk geval dat we dat werkgelegenheidsakkoord voor het einde van het jaar volledig kunnen afronden, maar we doen dat in nauw overleg met de sociale partners. Morgenochtend ontmoeten wij hen opnieuw.

In het voorstel van mevrouw Milquet wordt het doelgroepenbeleid weer opgenomen. Dit is in strijd met wat het interprofessioneel akkoord (IPA) naar voren bracht. Het IPA ging ervan uit dat men het doelgroepenbeleid ging vervangen door een lineaire maatregel en dat als er doelgroepenbeleid gevoerd moest worden, dit beter regionaal zou gebeuren. De doelgroepen verschillen ook regionaal. Dat is de filosofie. En ja, wat mevrouw Milquet voorstelt is daarmee in tegenspraak. Ik heb begrepen dat federale sociale partners daarop al hebben gereageerd. Laat ons duidelijk zijn: mevrouw Milquet is er nog niet met goedgekeurde of zwaar overlegde maatregelen. Het kan nog wijzigen.

Wat de maatregelen zelf betreft, heb ik de indruk dat mevrouw Milquet heel duidelijk op haar federale bevoegdheden blijft, maar altijd vlakbij een Vlaamse bevoegdheid. Ik denk aan educatief verlof of industrieel leerlingewezen. Men probeert daar waar er nog federale instrumenten zijn, die te benutten. Dit kan ons beleid duidelijk doorkruisen. Ik ga in elk geval naar de interministeriële conferentie met de volheid van bevoegdheid die ik heb in Vlaanderen en zal daar ook geen strobreed van afwijken.

De heer Bart Van Malderen: Mijnheer de minister, in deze tijden zou het maar normaal zijn dat u en uw collega's bijna wekelijks zouden samen zitten om de situatie te bekijken. Niet om elkaar vliegen af te vangen maar om zo efficiënt mogelijk te proberen mensen aan de slag te helpen.

Wij moeten erover waken dat we niet naar een werkgelegenheidsconferentie moeten gaan in een spannende dwangbuis waarin u zich niet meer kunt bewegen. U moet inderdaad de volheid van bevoegdheid hebben om de nodige maatregelen te kunnen treffen om een eigen doelgroepenbeleid te voeren. Die 214.000 Vlaamse werklozen zitten niet te wachten op nog maar eens warmeluchtballonnen die de lucht ingaan noch op institutionele twisten. Die mensen willen vooral een job. Ik zou willen dat u vooral die boodschap aan mevrouw Milquet overmaakt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Hermes Sanctorum tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de recente verklaringen van de minister betreffende de manier waarop de Vlaamse Regering de reductie van broeikasgassen wil realiseren

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Dank u, mijnheer de voorzitter. Mevrouw de minister, maandag kreeg u van De Standaard de kans om in een interview uw beleid inzake klimaat en milieu voor de volgende jaren toe te lichten. Sta mij toe te zeggen dat ik het vrij teleurstellend vond. Er stonden redeneringen inzake milieuvervuiling die nog stammen uit de jaren zeventig. *(Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy)*

Mijnheer de voorzitter, moet hier niet worden ingegrepen?

De voorzitter: Mijnheer Sanctorum, dit is het normale gedrag van de heer Van Rompuy. *(Gelach)*

De heer Hermes Sanctorum: Ik wist niet dat het Vlaams Parlement zich moest aanpassen aan het gedrag van de heer Van Rompuy.

Er stonden in dat interview ook een aantal grappige zaken. Bijvoorbeeld over die kunstenaars in de natuur. Ik kreeg meteen een beeld van artiesten die als gazellen in natuurparken te bezichtigen waren.

Het antwoord op de eerste vraag vond ik vrij frappant. De eerste vraag van de journalist was wat de Vlaamse Regering de komende vijf jaren zou doen om een verdere reductie van CO₂ en andere broeikasgassen te realiseren.

Ik heb begrepen dat het reglement mij toestaat een citaat voor te lezen, bij dezen doe ik dat: “Ik vind dat we vanuit Vlaanderen inzake ontwikkelingssamenwerking moeten inzetten op projecten waardoor in de derde wereld het milieu beter wordt en de uitstoot daalt. Wij kunnen hier wel veel doen, maar daar zit een limiet op, anders mogen we niets meer, zelfs niet meer ademen.”

Ik moet eerlijk zeggen dat een dergelijk antwoord een beetje op mijn adem pakt. Dergelijke projecten inzake ontwikkelingssamenwerking zijn zeer nuttig en noodzakelijk, maar klimaat-experts en allerlei ngo's waarschuwen al jaren dat dergelijke projecten de inspanningen in het rijke Noorden niet mogen vervangen. Dus ook niet in Vlaanderen.

Is dit nu eigenlijk de prioriteit van de Vlaamse Regering inzake klimaatbeleid: projecten in de derde wereld financieren om zo onze reductie door te schuiven naar de volgende generaties?

De voorzitter: Mijnheer Sanctorum, u bent het vierde nieuwe lid dat er in slaagt om zonder enig papier een duidelijke vraag te stellen. *(Applaus)*

Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Dank u, mijnheer Sanctorum, om uw eerste vraag in dit halfroond aan mij te stellen. Hij gaat over het klimaatbeleid. Dit toont aan dat dit de komende vijf jaar een van uw aandachtspunten zal zijn en ik denk dat dit ook niet de laatste actuele vraag daarover zal zijn.

Wij hebben ons Vlaamse Klimaatbeleidsplan. Wij hebben ook het regeerakkoord waaraan wij de komende vijf jaar uitvoering zullen geven. Daarin staat duidelijk hoe wij het hier in Vlaanderen zullen aanpakken.

Eerst en vooral zullen we in Vlaanderen maximaal alle maatregelen nemen die we kunnen en moeten nemen. Dat staat uitdrukkelijk in het regeerakkoord. We zullen rekening houden met de technische en economische haalbaarheid en ervoor zorgen dat er een maatschappelijk draagvlak voor is.

Het tweede luik staat ook in het klimaatbeleidsplan en in het regeerakkoord. Als er op het internationale vlak maatregelen nodig zijn, moet worden nagegaan of dit op een duurzame manier kan gebeuren. We moeten ook buitenlandse projecten steunen. Dat is belangrijk omdat we op deze manier duurzaam kunnen investeren in de ontwikkelingslanden en onze technische knowhow overbrengen. Dat is zeker ook een belangrijke stap vooruit. Dat was mijn antwoord op de vraag. Men vroeg ook niets anders.

Na 2012 staan er nog andere ambitieuze maatregelen op stapel. Als we dat intern niet meer kunnen halen, moeten we inderdaad nagaan hoe wij in de ontwikkelingslanden extra kunnen investeren. De binnenlandse maatregelen die nu aan de orde zijn, boeken ook resultaat. Voor het vierde jaar op rij, in 2008, hebben we een daling van 10,8 percent van de broeikasgassen. Dat is een zeer goed resultaat.

Het is dus zeker niet zo dat we intern geen maatregelen nemen. De interne maatregelen sorteren effect en leiden ertoe dat de hoeveelheid buitenlandse rechten die we moeten aankopen, daalt. In 2004 moesten we nog 31,4 megaton aankopen. Ik refereer aan het evaluatierapport dat door uw partijgenoot Tavernier naar voren werd gebracht. In 2008 gaat het nog om 8,9 megaton. Het is dus een en-en-verhaal. Dat heb ik ook gezegd in het interview. (*Applaus bij CD&V*)

De heer Hermes Sanctorum: Wat u over de broeikasgasreductie stelt, is correct. In 2008 is er inderdaad een reductie gerealiseerd. De vraag is of dat een structureel gegeven is of veeleer met de economische situatie te maken heeft.

Mijn punt is vooral dat de projecten in het buitenland om CO₂ te reduceren of ontbossing tegen te gaan, goed zijn maar geen aflaten mogen zijn om de reductie in eigen land niet aan te pakken. We moeten in de eerste plaats investeren in groene innovatie en technologie in Vlaanderen en de andere rijke regio's en dan pas naar de arme landen kijken. In uw interview hebt u het anders omschreven.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Ik ben blij dat de minister verwijst naar het regeerakkoord. We hebben duidelijk afgesproken dat de binnenlandse maatregelen prioritair zouden zijn en we het potentieel volledig zouden benutten. Dat zorgt ook voor extra investeringen in eigen land en voor extra werkgelegenheid. Ik denk aan het verbeteren van de luchtkwaliteit: hoe meer energie wordt bespaard, hoe minder verbrandingsgassen in de lucht terecht komen.

In het regeerakkoord is duidelijk sprake van een eventuele aanvullende aankoop van emissierechten in het buitenland. Ik druk op het woord 'eventueel' omdat het duidelijk maakt dat het niet bij voorbaat een en-en-verhaal is. We zullen zien wat we in eigen land kunnen doen. Als we de volledige doelstellingen in eigen land kunnen halen, zou het dom zijn om dat niet te doen. Ik sta op deze nuance.

Naast onze inspanningen op het vlak van het klimaat via ontwikkelingssamenwerking en technologieoverdracht moeten we wel degelijk de investeringen in de ontwikkelingslanden uitvoeren, maar dat mag niet ten koste van de eigen binnenlandse inspanningen gebeuren.

De heer Hermes Sanctorum: We moeten ook opletten welke projecten we financieren. Ik lees dat er soms schandalige zaken worden gefinancierd die zagezegd een verbetering betekenen voor het lokale energiegebruik of van de CO₂-uitstoot, maar eigenlijk soms mensen uit hun eigen leefgebied weggagen. Ik denk dan aan de bouw van waterdammen. Ik stel voor om goed na te kijken waar u precies de investeringen in ontwikkelingssamenwerking en klimaatbeleid realiseert.

De voorzitter: De heer Van Der Taelen heeft het woord.

De heer Luckas Van Der Taelen: Mevrouw de minister, u hebt het hier gehad over de maatregelen die de regering neemt op het vlak van CO₂-uitstoot. Ik hoorde vanochtend op de radio dat Vlaanderen op de vingers is getikt voor de hoeveelheid fijn stof die in onze lucht

ronddwarrelt. Fijn stof is een van de gevaarlijkste dragers die kanker kunnen veroorzaken. Het gaat dus om een zeer ernstig probleem. Kunt u wat meer uitleg geven bij wat u vanochtend op de radio hebt verteld? Ik meen onthouden te hebben dat u zei dat we allemaal een beetje ons best moeten doen en dat het dan wel in orde zou komen. (*Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy*)

Dit is geen slogan, mijnheer Van Rompuy. Ik heb het gehoord op de radio. Ik citeer. Maar misschien kan de minister zelf antwoorden. Ze hoeft geen playback te krijgen uit de zaal.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: De passage over lucht in het regeerakkoord is zeer beknopt. De passage over energie is wel uitvoeriger en stelt duidelijk dat deze regering inspanningen zal doen. De N-VA staat daar volledig achter en vraagt dat er werk zou worden gemaakt van die maatregelen. We moeten daar niet te kneuterig in zijn, we mogen gerust een tandje bijsteken. Uiteraard moeten we beginnen in eigen land, rekening houdend weliswaar met het grensoverschrijdende aspect. Een deel van de vervuiling is immers afkomstig uit het buitenland. Maar op onze beurt zijn ook wij verantwoordelijk voor een deel van de vervuiling in onze buurlanden.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Ik stel voor dat we bij het onderwerp van deze vraag blijven, meer bepaald de broeikasgassen. Het regeerakkoord is heel duidelijk. Ik veronderstel dat de heer Sanctorum dat al heeft kunnen lezen. Ik hoop dat we in de toekomst niet uitgaan van wat in een interview wordt gezegd of van de wijze waarop in een krant wordt gepubliceerd.

Het is inderdaad belangrijk dat we starten in eigen land. Zolang we nog niet alles hebben onderzocht en de definitieve resultaten niet kennen, blijft het voorbarig om bepaalde pistes uit te sluiten. Ik denk dat het regeerakkoord daarover duidelijk is.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Sanctorum, u vraagt zich af of de daling door de binnenlandse inspanningen die worden geleverd, structureel is of veeleer te maken heeft met de economische crisis. Ik kan u verzekeren dat die daling structureel is. Vanaf 2004 is het het vierde jaar op rij dat er een daling wordt vastgesteld. De cijfers dateren van 2008. De economische crisis was pas volop voelbaar in 2009. Ik maak me sterk dat die daling niet alleen te wijten is aan de economische crisis.

U leest het interview zeer selectief. U haalt er een zinnetje uit. Wat het intern klimaatbeleid in Vlaanderen betreft, heb ik een aantal zeer specifieke maatregelen aangekondigd. Die staan allemaal in het interview. Ik verwijs onder andere ook naar een nieuwe klimaatconferentie die we na 2012 zullen moeten organiseren om dan te komen tot een nieuw klimaatbeleidsplan in Vlaanderen.

Mijnheer Martens, u verwijst naar het regeerakkoord. Voor mezelf en voor alle partijen in de meerderheid is dat de leidraad. Daar staat uitdrukkelijk in dat die projecten op een duurzame manier moeten worden bekeken. Dat is meteen ook een antwoord op de bezorgdheid van de heer Sanctorum wanneer hij zich afvraagt of we wel de juiste projecten steunen en of die op de juiste manier worden geïnterpreteerd.

Mijnheer Martens, het is niet omdat wij intern die norm halen dat we niet meer moeten investeren in de aankoop van emissierechten. Er komt een post-Kyoto-periode waar de doelstellingen nog veel ambitieuzer zullen zijn. Wat wij nu aankopen, kunnen we dan ook aanwenden. Het zou onverstandig zijn om nu alles overboord te gooien.

De heer Van der Taelen heeft nog een vraag over fijn stof gesteld. Het is jammer dat hij de discussie in de commissie voor Leefmilieu gisteren niet heeft meegemaakt. In feite is dit de resultante van een interpellatie van mevrouw Van den Eynde.

We zijn zeker niet door de Europese Commissie op de vingers getikt, we hebben zelf om uitstel gevraagd. Die aanvraag is ingediend. De Europese Commissie heeft ons laten weten dat uitstel om een aantal technische redenen niet te kunnen verlenen. We zijn zeker niet op de vingers getikt, en er is zeker geen inbreukprocedure opgestart.

Ik raad de heer Van der Taelen aan het commissieverslag eens te lezen. Tijdens deze vergadering is diepgaand op dit thema ingegaan. De actuele vraag van de heer Sanctorum betreft evenwel de broeikasgassen en niet het fijn stof. Ik wil gerust met de heer Van der Taelen over het fijn stof discussiëren. Hij kan me altijd de nodige vragen stellen.

De heer Hermes Sanctorum: Ik merk duidelijk, zeker aan de laatste woorden van de minister, dat het niet de bedoeling is de aankoop van vervuiliingsrechten in het buitenland overboord te gooien. Indien wij de goedkope reductiedoelstellingen van de ontwikkelingslanden afkopen, zal het erop neerkomen dat de ontwikkelingslanden enkel nog de dure opties tot hun beschikking hebben. Dat zou heel egoïstisch van Vlaanderen zijn. Ik zou volledig op de reductiedoelstellingen in eigen land en niet op de aankoop van vervuiliingsrechten in ontwikkelingslanden inzetten.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de benoeming van provinciegouverneurs en van topambtenaren bij de Vlaamse overheid

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de voorzitter, wat we zelf doen, doen we niet altijd beter. De politieke benoemingscarrousel naar aanleiding van de aanstelling van de gouverneur van Limburg toont aan dat het met de politieke zeden in Vlaanderen soms erg gesteld is.

De provincies worden onder de partijen verdeeld. Daarna duiden de partijen op een haast geprivatiseerde of, in Limburg, zelfs gepersonaliseerde manier hun kandidaat-gouverneurs aan. In Limburg mag de schaduwvoorzitter van de sp.a dit doen. Elders zijn het andere mensen en andere partijen. In ruil voor het mislopen van een gouverneursmandaat kunnen zij dan topmandaten in de Vlaamse openbare instellingen (VOI's) of bij De Lijn opeisen. Ik heb in de kranten gelezen dat de N-VA dit nu ook schaamteloos doet.

Mijnheer de minister-president, ik dacht dat deze regering het op dit vlak anders en beter zou doen. Ik merk daar echter ontzettend weinig van. Mijn vraag is dan ook heel simpel. Hoe rijmt u deze nieuwe politieke benoemingscarrousel met de principes van het Beter Bestuurlijk Beleid, die u altijd zegt te onderschrijven?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, de heer Dewinter baseert zich waarschijnlijk op een aantal artikels in de media en misschien ook op een aantal geruchten die hij heeft opgevangen. Ik woon de vergaderingen van de Vlaamse Regering altijd bij. Indien ik sommige berichten in de media lees, vraag ik me af waar men dat haalt.

Het gaat hier natuurlijk om stemmingmakerij. De heer Dewinter maakt hiervan gebruik om dit een politieke benoeming te noemen en om te beweren dat al die dossiers aan elkaar zijn gekoppeld. Ik kan hier in alle duidelijkheid verklaren dat de Vlaamse Regering, na het afhandelen van de begroting, het dossier van de gouverneur van Limburg heeft aangepakt.

De eerste vraag in verband met de heer Reynders is uiteraard of hij geschikt is voor het gouverneurschap. Zijn curriculum vitae is bekend. Sinds 1998 is hij lokaal mandataris en

burgemeester van Hasselt, een belangrijke stad. Ik ga er bijgevolg van uit dat hij alle troeven in handen heeft om deze voor de provincie belangrijke functie in te vullen.

Wat u ervan maakt, is één grote pot nat. Mijnheer Penris, u moet niet alles geloven wat in de krant staat. U moet geloven wat ik zeg. Dat is de realiteit. *(Gelach bij het Vlaams Belang)*

De heer Filip Dewinter: Dat is een gevaarlijk principe. ‘Der Führer befiehlt, wir folgen nur’.

Minister-president Kris Peeters: Nee, mijnheer Dewinter, u vraagt hoe het zit met die benoeming. Ik ben minister-president en ik heb daar samen met mijn collega’s over vergaderd. Ik ben uitermate geschikt om te antwoorden op uw vraag. De gouverneur van Limburg is met de nodige deskundigheid en onafhankelijkheid gekozen en aangesteld.

Wat de topbenoemingen betreft, worden er nu interviews afgelegd. Wie door de selectieprocedure komt en het best scoort op de gesprekken, zal worden weerhouden. Politieke interferentie is uitgesloten. We zullen in de volgende weken enkele topambtenaren benoemen en de nodige beslissingen nemen. Al die verdachtmakerijen hebben daar niets mee van doen.

De heer Filip Dewinter: De Vlaams Parlementsleden zijn verkozen om u niet te geloven, mijnheer de minister-president. *(Opmerkingen)*

Wij zijn verkozen om u kritisch te bevragen. *(Rumoer)*

Minister-president Kris Peeters: Daar heb ik geen probleem mee.

De heer Filip Dewinter: Als wij u altijd op uw woord moeten geloven, schaf dan dit parlement af, en richt er eentje op naar Oost-Duits model. Daar hadden ze ook een parlement waar ze alleen maar hun minister-president moesten geloven, en vooral geen kritische vragen mochten stellen.

Zolang ik hier zit, zal ik u kritisch bevragen en u niet op uw woord geloven. Alhoewel ik ervan uitga dat u een eerlijk man bent en op zijn minst probeert om de waarheid te zeggen. Of moet ik zeggen: om zo weinig mogelijk te liegen. *(Gelach)*

In dit geval heb ik de indruk dat u de waarheid een beetje geweld aandoet. We weten toch allemaal dat die gouverneurs een politieke benoeming van het allerergste en allerzuiverste soort zijn.

Minister-president Kris Peeters: Maar waar haalt u het toch?

De heer Filip Dewinter: Waar ik dat haal? Als dat niet het geval is, mijnheer de minister-president, leg me dan eens de resultaten van de examens en de vergelijkende proeven voor waar al die gouverneurs aan deelgenomen hebben. Laat me dan eens weten welk objectief selectiebureau gouverneurs heeft geselecteerd, en op basis van welke kandidaturen dat allemaal is gebeurd. In dit geval was er maar één examinandus, en dat was de heer Reynders. Er was maar één selectiebureau, en dat is de schaduwvoorzitter van sp.a, de heer Steve Stevaert.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Mijnheer de minister-president, ik hoor graag uw betoog. Provinciegouverneurs en topambtenaren benoemen is één deel van het verhaal. Ik hoor u graag de factor competentie aanhalen. In het geval van de provinciegouverneur is vooral de politieke kleur van belang, laten we daar eerlijk over zijn.

De provinciegouverneur en topambtenaren hebben een voorbeeldfunctie. Er is een groot onderscheid met gewone ambtenaren. Een VMW-ambtenaar durfde recent een uitstap naar China een snoepreisje noemen. Hij kreeg dadelijk een serieuze sanctie. De directie wou zelfs 10 percent van zijn loon inhouden. Dat is een enorm contrast met de uitspraken van de gewezen Limburgs provinciegouverneur, die te pas en te onpas zijn mening over partijpolitiek gaf en waar niemand tegen optrad.

Een Vlaamse topambtenaar van de Oostendse luchthaven zei in de pers het volgende: “Er zijn hier anderen die in het verleden via politieke druk, zonder te betalen, concessies hebben gekregen. Als ze willen gaan roeren, laat ze dan meteen een grote pollepel pakken.” Dat zei hij naar aanleiding van een cumul die toevallig aan het licht is gekomen. *(Opmerkingen bij CD&V)*

Ik zie de CD&V-voetbalhooligans weer in actie komen; dat gebeurt als er zaken worden verteld die hen niet aanstaan.

De voorzitter: Mijnheer Reekmans, stelt u uw vraag.

De heer Peter Reekmans: Ik zal dat doen, als ik tenminste niet wordt onderbroken. Mijn vraag voor de minister-president is de volgende. Politieke benoemingen van provinciegouverneurs zijn van alle tijden, en ik denk dat dit nog wel een tijdje zo zal blijven. U hebt het over competentie; pas dat dan ook toe in de voorbeeldfunctie van die mensen. Vandaag stel ik vast dat dit niet gebeurt.

De voorzitter: U hebt geen vraag gesteld. *(Opmerkingen van de heer Peter Reekmans)*

De heer De Loor heeft het woord.

De heer Kurt De Loor: Mijnheer Dewinter, ik stel vast dat de kwaliteit van uw vragen in dalende lijn gaat. *(Opmerkingen bij het Vlaams Belang)*

U hebt het over stemmingmakerij. Ik zou u er bijna van verdenken dat u daar zelf verantwoordelijk voor bent. Wat betreft het BBB, nodig ik u uit om daar in de Commissie voor Binnenlands Bestuur werk van te komen maken.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer de voorzitter, het gaat om een politieke benoeming zoals we die al lang kennen. Dat soort van functies wordt verdeeld onder de politieke families. Het is een uitdrukking van de manier waarop de macht in Vlaanderen en België wordt uitgeoefend. Vandaag wil de N-VA een voet tussen die deur zetten. We mogen al blij zijn dat competentie een van de criteria is geworden: dat is een grote stap vooruit.

Dit dossier roept bij mij wel een andere vraag op: hoe nodig en nuttig is die functie? Een gouverneur wordt als een soort van ambtenaar aangesteld, maar hij of zij zit een politiek college voor. Dat klopt toch niet. Op die manier wordt dat politieke orgaan niet democratisch gelegitimeerd. Zou het niet beter zijn om de gouverneur te verkiezen?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Ik begrijp dat er één vraag wordt gesteld: zou het niet beter zijn om de gouverneurs te verkiezen? Het antwoord daarop is dit. De huidige wetgeving schrijft voor dat de Vlaamse Regering de gouverneurs aanduidt na een eensluidend advies van de federale regering. Dat laatste is dus gebeurd. U weet wat er in het regeerakkoord staat: we willen een interne staatshervorming realiseren waarbij de verschillende bestuursniveaus worden geoptimaliseerd. De afschaffing van het gouverneurschap of de verkiezing van gouverneurs hoort daar niet bij.

De heer Filip Dewinter: Het enige selectie criterium bij de keuze van wie gouverneur wordt, is het bezit van de juiste partijkaart. Dat weet iedereen. Onder deze Vlaamse Regering verandert dat niet. Ik ben een voorstander van de afschaffing van de provincies. Zolang dat niet is gebeurd, zijn er twee mogelijkheden: ofwel komt er een rechtstreekse verkiezing, ofwel zorgt u ervoor dat er een neutraal uitgevoerde selectie gebeurt. Alle andere mogelijkheden zijn niet democratisch en voeden de antipolitiek. Dat is mijn enige conclusie. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: We schorsen de vergadering vijf minuten.

– *De vergadering wordt geschorst om 16.11 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 16.22 uur.*

■

INSTITUUT SAMENLEVING EN TECHNOLOGIE

Aanwijzing van de Vlaamse volksvertegenwoordigers in de raad van bestuur

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is, overeenkomstig de artikelen 6 en 7 van het decreet van 17 juli 2000 houdende de oprichting van een Instituut Samenleving en Technologie, de aanwijzing van de Vlaamse volksvertegenwoordigers in de raad van bestuur van dat instituut.

De lijst met de door de fracties voorgedragen Vlaamse volksvertegenwoordigers werd op de banken rondgedeeld.

Vraagt iemand daaromtrent het woord? (*Neen*)

Aangezien het aantal kandidaten overeenstemt met het aantal toe te wijzen plaatsen, verklaar ik benoemd tot lid van de raad van bestuur van het Instituut Samenleving en Technologie:

de heer Robrecht Bothuyn;

de heer Marc Hendrickx;

mevrouw Fientje Moerman;

mevrouw Sabine Poleyn;

de heer Hermes Sanctorum-Vandevoorde;

mevrouw Marleen Van den Eynde;

de heer Bart Van Malderen;

de heer Lode Vereeck.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Stefaan Sintobin en de dames Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt en Linda Vissers betreffende de houding en standpunten van de Vlaamse Regering bij de voorbereidingen voor het nieuwe Gemeenschappelijk Landbouwbeleid in het licht van de huidige crisis in de land- en tuinbouwsector – 141 (2009-2010) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, deze middag heeft de heer Sintobin bij motie van orde een voorstel tot spoedbehandeling gedaan van het voorstel van resolutie van de heer Sintobin en de dames Bruyninckx-Vandenhoudt en Vissers betreffende de houding en standpunten van de Vlaamse Regering bij de voorbereidingen voor het nieuwe Gemeenschappelijk Landbouwbeleid in het licht van de huidige crisis in de land- en tuinbouwsector.

De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de voorzitter, collega's, sommige collega's zullen misschien verbaasd zijn en verwijzen naar de interessante discussie die we vanochtend in de commissie voor Landbouw hebben gehad over de crisis in de landbouwsector en de reeds

genomen maatregelen. Maar voor mij en mijn fractie was de commissievergadering net de aanleiding om dit voorstel van resolutie vandaag nog in te dienen.

De minister-president heeft in de commissie een uiterst gedetailleerd overzicht gegeven van de reeds genomen maatregelen in het kader van het Vlaamse herstelplan voor de land- en tuinbouw, en een overzicht van de genomen maatregelen in het kader van het Europese herstelplan. Wij stellen echter, samen met collega's van andere partijen, vast dat ondanks al die maatregelen steeds meer Vlaamse land- en tuinbouwbedrijven op de rand van het faillissement staan en dat het inkomen van de landbouwer zich ver beneden het gemiddelde inkomen van een modale Vlaamse werknemer bevindt. Onze fractie wil daarom, mede door dit voorstel van resolutie, een aantal nieuwe creatieve elementen aanbrengen om de crisis in de land- en tuinbouwsector te helpen bestrijden.

Ik kom nu tot het punt van hoogdringendheid, mijnheer de voorzitter. Ter voorbereiding van de Europese Landbouwrraad van 19 oktober zijn er momenteel besprekingen bezig op twee niveaus om tot een gemeenschappelijk standpunt te komen. Enerzijds is er het overleg tussen de regio's om tot een eensgezind Belgisch standpunt te komen, anderzijds is er druk informeel contact tussen de lidstaten onderling. Onze fractie vindt dan ook dat dit voorstel van resolutie het best door de Vlaamse Regering zou worden meegenomen naar de huidige onderhandelingen.

Het zou in ieder geval een sterk politiek signaal zijn mocht het Vlaams Parlement dit voorstel van resolutie bij hoogdringendheid behandelen. Daarmee zouden we bewijzen dat parlementsleden, over de partijgrenzen heen, het echt menen als ze het hebben over een duurzame toekomst voor onze Vlaamse land- en tuinbouw.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de voorzitter, het klopt dat wij op dit ogenblik een zeer ernstige crisis meemaken in de land- en tuinbouwsector. Daar twijfelt niemand aan. We hebben daar deze voormiddag in de commissie voor Landbouw ook uitvoerig aandacht aan besteed. Er stonden twee interpellaties en een vraag om uitleg op de agenda. Een van die vragen kwam van de heer Sintobin. De minister-president heeft zeer uitvoerig geantwoord op de vraag en de interpellaties. Veel commissieleden hebben zich ook aangesloten bij de discussie.

Een ander punt op de agenda was het verslag van de Europese ministerraden Landbouw en Visserij van de voorbije maanden, waarbij de commissieleden ook een inbreng konden doen.

Ik ben bijzonder verrast dat er nu een vraag komt voor een dringend debat hierover, omdat we deze voormiddag via interpellaties, verslaggeving en opvolging uitvoerig aandacht hebben besteed aan deze problematiek. Laten we duidelijk zijn, we onderschrijven dat er een ernstige crisis is in die sector en we waarderen ten volle de inspanningen die de regering op dit vlak levert.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Zoals de voorzitter van de commissie voor Landbouw zopas heeft gezegd, klopt het dat we deze voormiddag nogal uitvoerig hebben gediscussieerd over de problemen van de landbouw naar aanleiding van één van mijn interpellaties.

Waar ik het nu moeilijk mee heb, is dat het Vlaams Belang met nieuwe zaken op de proppen komt, die vanmorgen niet werden besproken. We hebben geen tijd en vooral geen voorbereiding om dit op een serieuze manier te bespreken. Er staan sommige zaken in die gevaarlijk kunnen zijn, zoals het tegenhouden van de invoer vanuit landen buiten Europa en ook de export. Dat zou met zich kunnen brengen dat die markten zich afschermen voor onze producten. Ongeveer 15 percent van onze landbouwproducten wordt geëxporteerd.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de voorzitter, mag ik even? Mijnheer Callens, met alle sympathie, maar u hebt het nu wel over de inhoud van de resolutie, waardoor het debat niet correct verloopt.

De heer Karlos Callens: Ik heb ze toch gekregen. (*Rumoer*)

Mijnheer Sintobin, u onderbreekt mij, dat is toch niet de bedoeling?

De voorzitter: Mijnheer Callens, de vraag is of u akkoord gaat met de spoedbehandeling.

De heer Karlos Callens: Ik heb zopas gezegd dat er enkele elementen zijn die dieper en serieuzer moeten worden onderzocht. Daarom stel ik voor dit volgende week op de agenda te zetten en als het nodig is, de commissie dringend samen te roepen om de zaken grondig te overleggen.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de voorzitter, ik vind dit een vreemde manier van werken. We hebben deze morgen interpellaties gehouden. De geëigende weg is dat men na interpellaties een motie van aanbeveling kan indienen die hier volgende week zou kunnen worden besproken.

De heer Stefaan Sintobin: Ik zit nog niet zo lang in het parlement als de heren De Meyer en Callens, maar ik heb toch al geleerd dat het instrument van een voorstel van resolutie zwaarder doorweegt dan een interpellatie of een motie van aanbeveling.

Mijnheer Callens, dit voorstel van resolutie ligt vanaf 14 uur op de banken. Als u het voorstel van resolutie niet kunt inschatten op tweeënhalf uur, dan hebt u een probleempje. Ik wil dit voorstel van resolutie desnoods in de commissievergadering van volgende week behandelen, maar bij de bespreking van de werkzaamheden deze morgen werd gezegd dat er volgende week geen commissievergadering is. Dat is een bijkomende reden waarom ik de spoedbehandeling vraag van dit voorstel van resolutie, zeker gelet op de Europese landbouwrap van 19 oktober. Als de collega's dat goedvinden, wil ik een stemming vragen.

De voorzitter: Ik kijk naar de voorzitter van de commissie voor Landbouw.

De heer Jos De Meyer: En ik kijk naar de voorzitter van het parlement om te weten wat hij de normale werkwijze vindt.

De voorzitter: Vraagt de fractie van het Vlaams Belang de spoedbehandeling? (*Ja*)

Dan stemmen wij bij zitten en opstaan over het voorstel tot spoedbehandeling.

De volksvertegenwoordigers die het voorstel wensen aan te nemen, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het voorstel tot spoedbehandeling is niet aangenomen.

Als ik het goed heb begrepen, heeft de commissievoorzitter er geen bezwaar tegen dat dit wordt verwezen naar de Commissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de voorzitter, dan zou ik toch graag hebben dat dit wordt ingebracht bij de bespreking in de commissie, als het gaat over de regeling van de werkzaamheden.

De heer Stefaan Sintobin: Maar ik heb dit voorstel van resolutie deze ochtend al aangekondigd in de commissie.

De voorzitter: Ik ben niet aanwezig geweest bij de regeling der werkzaamheden. U regelt dat met de voorzitter van de commissie. De spoedbehandeling is alleszins afgewezen. De rest behoort tot de regeling van de werkzaamheden van de commissie voor Landbouw.

De heer Jos De Meyer: Als er een voorstel van resolutie komt, zullen we dat behandelen. Dat is evident, mijnheer de voorzitter.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Jan Penris, Wim Wienen, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Joris Van Hauthem en Chris Janssens tot besluit van de op 22 september 2009 door de heren Jan Penris, Sven Gatz en Filip Watteuw in commissie gehouden interpellaties tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, respectievelijk over de gevolgen van de aangekondigde sluiting van de Antwerpse Opelvestiging, over het dossier van Opel Antwerpen en over de mogelijke sluiting van Opel Antwerpen
– 125 (2009) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Er zijn nog andere met redenen omklede moties over hetzelfde onderwerp: een motie van Groen!, een motie van Open Vld, ingediend door de heer Gatz cum suis, een motie ingediend door de meerderheidsfracties en als ik heb goed heb, heeft ook LDD er een ingediend. Ik veronderstel dat we die vijf met redenen omklede moties samen behandelen. (*Instemming*)

De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mijnheer de voorzitter, u kunt mijn gedachten lezen. Ik was inderdaad van plan om die moties samen te behandelen. Ik verwijs naar de bespreking die we over dit onderwerp hebben gehad in de commissie, onder uw voorzitterschap. Ik breng in herinnering dat de minister-president toen de stelling heeft verkondigd, die we volledig kunnen onderschrijven, dat hij gaat en blijft gaan voor het plan A: het behoud van Opel Antwerpen op de meest maximaal te verwezenlijken manier. Mijnheer de minister-president, ik zal u in dezen dan ook niet tegenspreken. Ik weet dat er in dit dossier, in deze saga, van dag tot dag nieuwe berichten opduiken, het ene al dramatischer dan het andere, waarbij berichten binnen de 24 uur of nog sneller worden tegengesproken. We gaan daar echter geen rekening mee houden.

Ik begrijp dat u voor het plan A moet gaan. Ik steun u daar ook in, zelfs in mijn rol als oppositielid. Laat dat duidelijk zijn. Wees ervan overtuigd: het plan A is ook ons plan. We mogen echter niet blind zijn voor wat er kan gebeuren. Als het plan A niet slaagt, dan moet er een plan B zijn. Ik heb u gezegd: dat plan B is op dit ogenblik niet door u uit te werken. Het plan B is momenteel het voorwerp van academisch en misschien politiek oppositioneel debat. Ik lees de moties van de diverse oppositiefracties en voel aan dat ze in feite allemaal hetzelfde willen. Mocht het ooit fout gaan met Opel Antwerpen, dan moet er voor die site in het bijzonder, maar ook voor de Vlaamse auto-industrie in het algemeen, zeer snel een alternatief toekomstplan kunnen worden ontwikkeld. De academische wereld heeft u ter zake al een aantal mogelijkheden aangereikt, en ik stel vast dat in de politieke wereld het oppositiedeel van dit halfroond daar vandaag in wil volgen. Daarom, mijnheer de voorzitter, zullen we niet alleen onze eigen motie goedkeuren, maar ook alle andere moties van de oppositie. Groen! legt uiteraard groene accenten, maar vandaag kan ik met dat groene alternatief en die groene ambitie leven, omdat ik ook geloof dat de auto van de toekomst een groene auto moet en zal zijn. Vandaag kan ik leven met het alternatief van Open Vld, omdat die partij met een aantal ministers in het verleden heeft bewezen denkbare en haalbare alternatieven te willen aanreiken.

Vandaag kan ik leven met de motie van de andere oppositiepartij, LDD, die in de commissie weliswaar kritiek had op het flankerend beleid, maar die kritiek uiteindelijk inslikte en nu zegt: “Laat ons gaan voor de toekomst”.

Mijnheer de voorzitter, vandaag wens ik het oppositiefrent van mijnentwege uit geconsecreerd te zien in het belang van Opel Antwerpen en in het belang van de automobielandustrie in Vlaanderen in het algemeen.

Bij de motie van de meerderheid zullen we ons onthouden, omdat ze alweer veel te goedge-
lovig blijft hopen op de hulp van Europa. Als er één instelling is die ons in dit dossier in de
steek heeft gelaten, dan is het verdorie wel Europa. Ik hoop dat we niet als kleine knechtjes
naar dat grote Europa moeten blijven opzien. We moeten vandaag in Vlaanderen het heft in
eigen handen nemen, zelf ambitieus zijn, zowel met een plan A als met een plan B. Europa
hebben wij in deze niet nodig! (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Mijnheer de voorzitter, collega's, het is maar normaal dat deze
Vlaamse Regering alles in het werk zal stellen om wat men het plan A noemt, te realiseren. Ik
ga ervan uit dat men alle middelen die voorhanden zijn, zal gebruiken, dat men alle beschik-
bare instrumenten zal gebruiken en dat men alle nodige niveaus zal aanspreken om dit moge-
lijk te maken. Het is zo vanzelfsprekend dat dit zelfs niet in een motie moet staan. Ik heb
gezien dat deze regering al serieuze inspanningen geleverd heeft om Opel Antwerpen open te
houden. Wij hebben dit niet herhaald in onze motie omdat wij het zo evident vinden.

Wat wel belangrijk is, is dat er een plan B komt. De sluiting is, jammer genoeg, nog altijd
mogelijk, ze is nog altijd niet afgewend. Dat betekent dat we erop voorbereid moeten zijn.
Wij vragen niet dat het plan B al kenbaar wordt gemaakt en aan iedereen wordt doorgestuurd,
want sommige bedrijven die betrokken zijn in deze saga, zouden daar misbruik van kunnen
maken, maar men moet er wel aan beginnen.

Collega's, dit debat gaat niet enkel over Opel Antwerpen, maar ook over Volvo, over Ford en
over Audi. Er is een belangrijk industrieel potentieel voor Vlaanderen en dat mogen we niet
verloren laten gaan. Alleen al vanuit het oogpunt van de tewerkstelling is dit belangrijk. Een
belangrijke voorwaarde is dat er een verregaande omschakeling gebeurt. Dit Vlaams Parle-
ment stelde dit meer dan elf jaar geleden al vast, in april 1998. Het is duidelijk dat er voor
deze sector geen toekomst is als we gewoon voortdoen zoals we bezig zijn. Er is maar één
uitweg: de ecologische reconversie. Dat is veel meer dan de groene auto of de hybride wagen
produceren of introduceren, maar dat gaat ook over het ontwikkelen van infrastructuur, laad-
punten en dergelijke, over duurzame bedrijfsprocessen en over zelf het voorbeeld geven in
eigen groene vloten.

Wij vinden dit alles jammer genoeg te weinig terug in de andere moties die voorliggen. We
hopen dat deze sector kan voortwerken, en we hopen vooral dat het inzicht er is dat dit enkel
kan middels een groene reconversie.

De voorzitter: Mevrouw De Vits heeft het woord.

Mevrouw Mia De Vits: Mijnheer de voorzitter, we kunnen kritisch zijn tegenover Europa.
Dat ben ik ook in dit dossier, want ik vind – en ik herhaal wat ik in de commissie heb
gezegd – dat het een van de dossiers is waarin Barroso en de Europese Commissie getalmd
hebben.

Kritisch zijn tegenover Europa betekent niet dat we Europa verwerpen en dat we terugplooiën
op onszelf. Integendeel, het antwoord moet zijn dat we meer Europa nodig hebben en dat we
een industrieel beleid, ook voor de auto-industrie, niet kunnen voeren in Vlaanderen alleen,
maar dat daar op Europees vlak aan moet worden gewerkt.

Ik vind het jammer dat men op politiek vlak in Europa niet in staat is geweest om tot een echt
Europees antwoord te komen. Het is een pluim op de hoed van de Europese Ondernemings-
raad dat verder wordt gezocht naar een oplossing. Ik hoop dat er mogelijkheden overblijven
voor Antwerpen.

Wat ik zou willen benadrukken, is dat Europa op dit ogenblik wel kijkt naar concurrentiere-
gels, wel kijkt of de staatssteun die landen geven niet de interne markt verstoort. Maar als het
gaat over de criteria die aan herstructurering moeten worden getoetst, als het gaat over de
sociale gevolgen van een herstructurering, dan is dat sociale Europa afwezig.

Ik zou er willen op aandringen dat de Vlaamse Regering bij de Europese instanties aanklaagt dat dat sociale Europa mee in het onderzoek wordt genomen als er herstructureringen op tafel komen.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, we gaan de discussie die we in de commissie hebben gevoerd, niet opnieuw voeren. De fundamentele kritiek van LDD is en blijft dat we niet geloven in het zogenaamde flankerend beleid. Ik heb verwezen naar ministers die vaak als hyperkinetische sinterklazen hier en daar proberen een gaatje te dichtten. Wij kiezen voor een meer structureel beleid rond fiscaliteit zodat we de internationale concurrentie wel degelijk aankunnen.

Zowel de moties van de meerderheidspartijen als de motie van het Vlaams Belang steken voor ons te veel in op het flankerend beleid. Daar kunnen we niet mee instemmen.

De motie van Open Vld zullen we wel steunen. We zijn zeker geen eurofielen. We zijn euro-realist. Maar we denken dat het Europese spoor hier een mogelijkheid kan bieden om na te gaan of er geen overtredingen zijn gebeurd wat staatssteun en mededinging betreft.

Bij de motie van Groen! zullen we ons onthouden. We kunnen het eens zijn met de drie punten die in de motie naar voor komen: een sociaal plan, werk maken van een nieuwe automobielsector en een evaluatie van Flanders' DRIVE. We zouden daar kunnen voor stemmen, maar in de toelichting onder punten 2 B, C en D staan een aantal dingen die voor ons te vaag zijn en waar we toch kritisch naar moeten kijken.

Als stimuli voor bedrijven subsidies betekenen, dan zijn we niet mee. Als het defiscalisering betekent, wel. In punt 2 C vraagt Groen! naar een duidelijke taakstelling. Als dit quota zijn, dan zijn we niet mee. Als het gaat om slimme regelgeving, wel. Als het gaat over de verduurzaming van de bedrijfsprocessen in de automobielsector, is LDD enkel voorstander van outputnormen. Het is verder aan de bedrijven om zelf te beslissen hoe ze dit in hun bedrijfsprocessen realiseren.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, we willen met deze motie heel uitdrukkelijk een positief signaal geven aan de werknemers en het lokale management in Antwerpen, die al jaren vechten voor het voortbestaan van hun bedrijf, maar ook aan de regering, die zich al vele jaren bewust is van het belang van Opel Antwerpen en van het belang van de hele sector met 80.000 werknemers.

We hebben een aantal vragen voor de regering. We vragen om er alles aan te blijven doen om de toekomst van Opel Antwerpen te vrijwaren. Daarvoor hebben we een flankerend beleid nodig dat het industriële plan dat het lokale management en de vakbonden hebben ontworpen, mee kan ondersteunen en helpen realiseren.

Uiteraard is het ook belangrijk om de Europese kaart ten volle te blijven trekken. Ik heb begrepen dat er een brief is vertrokken naar Europees Commissaris Kroes om te blijven aandringen op het gebruik van de juiste economische parameters bij de beslissing in dit dossier en geen concurrentievervalsing toe te staan. We kunnen dat alleen maar toejuichen en hopen dat de Europese Commissie dit dossier daadwerkelijk ter harte neemt.

Verder is het toekomstgericht en structureel voor ons belangrijk dat we gebruik maken van het platform dat bestaat, de rondetafel met de sector, waar alle actoren zowel uit de private sector als uit de overheid, mee aan tafel zitten, om te komen tot een geïntegreerd actieplan dat leidt naar een internationaal erkend innovatie-ecosysteem. Daarbij is het zeer belangrijk dat de verschillende beleidsdomeinen, van Leefmilieu over Economie tot Innovatie, samenwerken om ervoor te zorgen dat er een toekomst is voor de automobiel in Vlaanderen.

Mijnheer Watteeuw, ik was vorige week helaas het enige Vlaams Parlementslid dat aanwezig was in Lommel bij de viering van 8 jaar Flanders DRIVE. Daar had u kunnen vernemen dat er heel hard gewerkt wordt vanuit de overheid en vanuit de sector om de toekomst van die automobiel voor te bereiden.

Ik heb nog een laatste puntje wat betreft het Europese niveau. Het Europese voorzitterschap van ons land is een ideale opportuniteit om mee te zorgen voor een proactieve en gecoördineerde aanpak van dit dossier maar ook van vele andere vergelijkbare dossiers. We hopen dat we een sterker Europa krijgen in dezen en dat het Belgische voorzitterschap daartoe kan bijdragen. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: De heer Vanvelthoven heeft het woord.

De heer Peter Vanvelthoven: Mijnheer de voorzitter, de aanwezigheid bij Flanders DRIVE was dubbel, aangezien ik ook aanwezig was.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Mijnheer de voorzitter, het is een dossier dat verandert van dag tot dag. Maandag is er nog maar net in Der Spiegel uitgelekt dat er blijkbaar een brief is vertrokken vanuit Duitsland naar Europees Commissaris Kroes, waarin staat dat onder andere de Duitse fabrieken op commerciële gronden meer waard zouden zijn om open te blijven. Er zijn blijkbaar studies over waar men geen zicht op krijgt. In de Commissie ad hoc heeft minister Peeters een poging gedaan om aan te tonen dat Opel Antwerpen op basis van puur commercieel-economische redenen voordeliger zou zijn om open te houden. Ik begrijp dat u met een paar beperkingen te kampen hebt ten aanzien van die studies en dergelijke meer. Ik heb daarover een schriftelijke vraag ingediend. Ik denk dat het nuttig zou zijn om zo rap mogelijk duidelijkheid te scheppen in hoe de berekening van de economische motieven om de fabriek in Antwerpen al dan niet te sluiten, precies in elkaar zit. Het grootste probleem in dit dossier is immers de onzekerheid bij de werknemers.

De voorzitter: Begin van de stemming.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
19 leden hebben ja geantwoord;
88 leden hebben neen geantwoord;
7 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Filip Watteeuw tot besluit van de op 22 september 2009 door de heren Jan Penris, Sven Gatz en Filip Watteeuw in commissie gehouden interpellaties tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, respectievelijk over de gevolgen van de aangekondigde sluiting van de Antwerpse Opelvestiging, over het dossier van Opel Antwerpen en over de mogelijke sluiting van Opel Antwerpen
– 126 (2009) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
27 leden hebben ja geantwoord;
59 leden hebben neen geantwoord;
28 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

Redenen voor onthouding?

De heer Anthuenis heeft het woord.

De heer Filip Anthuenis: Ik heb een stemafpraak met de heer Van de Vijver en heb me daarom onthouden.

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Ik heb me onthouden omdat ik een stemafpraak heb met mevrouw Heeren.

De voorzitter: De heer De Meulemeester heeft het woord.

De heer Marnic De Meulemeester: Mijn reden van onthouding is een stemafpraak met mevrouw Franssen.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: De reden van de onthouding voor de LDD-fractie is daarjuist toegelicht.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Ik heb een stemafpraak met mevrouw De Wit, die net bevalen is.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Sven Gatz en de dames Fientje Moerman, Patricia Ceysens en Annick De Ridder tot besluit van de op 22 september 2009 door de heren Jan Penris, Sven Gatz en Filip Watteeuw in commissie gehouden interpellaties tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, respectievelijk over de gevolgen van de aangekondigde sluiting van de Antwerpse Opel-vestiging, over het dossier van Opel Antwerpen en over de mogelijke sluiting van Opel Antwerpen

– 129 (2009) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
44 leden hebben ja geantwoord;
60 leden hebben neen geantwoord;
11 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Ludwig Caluwé, mevrouw Güler Turan, de heren Matthias Diependaele en Robrecht Bothuyne en de dames Mia De Vits en Liesbeth Homans tot besluit van de op 22 september 2009 door de heren Jan Penris, Sven Gatz en Filip Watteeuw in commissie gehouden interpellaties tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, respectievelijk over de gevolgen van de aangekondigde sluiting van de Antwerpse Opelvestiging, over het dossier van Opel Antwerpen en over de mogelijke sluiting van Opel Antwerpen – 127 (2009) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
60 leden hebben ja geantwoord;
8 leden hebben neen geantwoord;
47 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Lode Vereeck tot besluit van de op 22 september 2009 door de heren Jan Penris, Sven Gatz en Filip Watteeuw in commissie gehouden interpellaties tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, respectievelijk over de gevolgen van de aangekondigde sluiting van de Antwerpse Opelvestiging, over het dossier van Opel Antwerpen en over de mogelijke sluiting van Opel Antwerpen – 128 (2009) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
27 leden hebben ja geantwoord;
60 leden hebben neen geantwoord;
28 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 14 oktober 2009 om 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 16.55 uur.*

■

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Bart De Wever, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Sven Gatz, Caroline Gennez, Daniëlle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Kathleen Helsens, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, An Michiels, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Marcus Vanden Bussche, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Marleen Vanderpoorten, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Peter Vanvelthoven, Mercedes Van Volcem, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel

Afwezig met kennisgeving

Erik Arckens, Sophie De Wit, Pieter Huybrechts, Helga Stevens: gezondheidsredenen;

Marc Van de Vijver: zending;

Veerle Heeren: ambtsverplichtingen;

Cindy Franssen: familieverbindingen.

■

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Chris Janssens, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez,

Tine Eerlingen, Martine Fournier, Sven Gatz, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Griet Smaers, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroj, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marcus Vanden Bussche, Frank Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Peter Vanvelthoven, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Ulla Werbrouck

ONTHOUDINGEN:

Bart Caron, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Hermes Sanctorum, Luckas Van Der Taelen, Mieke Vogels, Filip Watteeuw

■

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Bart Caron, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Chris Janssens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, An Michiels, Dirk Peeters, Jan Penris, Hermes Sanctorum, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Luckas Van Der Taelen, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Ann Brussee, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Jean-Jacques De Gucht, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borght, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroj, Mercedes Van Volcem, Marcus Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Ulla Werbrouck

■

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Boudewijn Bouckaert, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoutd, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Annick De Ridder, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, An Michiels, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Bart Tommelein, Marleen Van den Eynde, Vera Van der Borght, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Marcus Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Bart Caron, Marnic De Meulemeester, Gwenny De Vroe, Marino Keulen, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Hermes Sanctorum, Luckas Van Der Taelen, Mieke Vogels, Filip Watteuw

■

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Veli Yüksel

NEEN-stemmen:

Boudewijn Bouckaert, Patricia De Waele, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Marcus Vanden Bussche, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Ulla Werbrouck

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Ann Brusseeel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, An Michiels, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Jan Penris, Hermes Sanctorum, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Bart Tommelein, Marleen Van den Eynde, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Marleen Vanderpoorten, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Wim Wienen

■

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Chris Janssens, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Marcus Vanden Bussche, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaecker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Ann Brusseeel, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceysens, Jean-Jacques De Gucht, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Hermes Sanctorum, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Christian Van Eyken, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Marleen Vanderpoorten, Mieke Vogels, Filip Watteuw

■